

به نام خداوند جان و خرد

فرهنگ جامع تماشاخانه‌های ایران

اداره کل هنرهای نمایشی و انجمن هنرهای نمایشی ایران

پژوهش: ناصر حبیبیان، غزال رحمان‌پور

زیر نظر: جلال تجنگی

مدیر هنری: مسعود نوروزی

عکس: غزال رحمان‌پور، فائزه دائمی، آرمین گلدوست

گروه مهندسی نقشه:

ایمان غلامی‌نژاد، علی اکبر ردایی، لیلا اسفینی فراهانی، امید قهرمانلویی

دیجیتال و رایانه: میثم صفوی

با سپاس از:

مهدی شفیعی، مدیر کل هنرهای نمایشی

ارمغان بهداروند، رئیس انجمن هنرهای نمایشی ایران

اتابک نادری، مهدی حاجیان، مجید داخ، لیلی غفاری، علی ایزدی، لیلا پاشاپور

فاطمه عزتی‌نژاد، فاطمه عسگر بیوکی، روح‌اله ایرجی

انجمن هنرهای نمایشی ایران

فرهنگ جامع
تفاوت‌های
ایران

مقدمه

تئاتر و معماری از هم سوا نیستند. غفلت از معماری تئاتر، غفلت از ذات تئاتر است. بی‌توجهی به مکان اجرا، تئاتر را از هویت و معنا تهی خواهد کرد. گسترده‌تر از این، معماری امروز ما، مکانهایی که در آن زندگی می‌کنیم، جلوه، تظاهری بیرونی، شمایل و عرضه‌ای از همان شیوه زیست و اندیشه ماست.

غفلت از کار، دیدن، مشاهده و عینیت، پراکسیس، کارِ تئاتر و پژوهش تئاتر را به بیراه کشانده است. طی سالهای گذشته، حجم آثار پژوهشی در زمینه تئاتر و به طور کلی حجم آثار منتشر شده در هر زمینه‌ای رشد چشمگیری داشته اما پیداست بیشتر این حجم، شامل آثاری است که به کار کسی نمی‌آید و هیچ کس نمی‌خواند. بی‌ریشگی عمده‌ای از مطالعات و پژوهشهای تئاتر معاصر ایران، در آن است که به جای پایبندی به واقعیت و فاکت‌های موجود و دسته‌بندی دقیق و علمی، تنها در تون مفاهیم سطحی و شرح نفسانیات می‌دمند و واژه‌ها را در ناکجا پرواز می‌دهند که جز خارج کردن حجم بی‌خاصیت مقاله و کتابهای بی‌مصرف حاصلی ندارد.

در میان این احجام نادقیق، وقتی از «تئاتر ما» صحبت می‌شود چه شعاعی را دربر می‌گیرد؟ آیا شامل تئاتر مراغه یا میناب هم می‌شود؟ یقیناً کسانی که درباره «تئاتر ما» صحبت می‌کنند اطلاعات متقنی درباره تئاتر استان‌ها و شهرهایی نظیر گناوه، فسا، سیرجان، اسفراین، اهر، ملایر، شوش، بَم و پارس آباد مغان در اختیار ندارند و در بهترین وضعیت تنها متکی به تجربیات شخصی و بسیار محدود خویشند زیرا که هیچ منبع جامع و مستندی وجود ندارد. اساس پژوهش پیش رو، بر مطالعه میدانی و فاکت‌هاست. برای درک وضع موجود تئاتر ایران، و یا هر چه غیرتئاتر، جز رفتن، دیدن، جستن، فیش‌برداری و صورت‌بندی منظم و سپس تحلیل آن، چه می‌توان کرد؟!

بخش نخست از فرهنگ جامع تماشاخانه‌های ایران بر اساس پژوهش، مشاهده و بازدید تالارهای نمایش ۱۰ استان کشور شامل همدان، قزوین، لرستان، یزد، گلستان، خراسان شمالی، گیلان، شهرستانهای تهران، قم و البرز، پیش از این آماده و به صورت نسخه الکترونیکی در پرتال «ایران تئاتر» در دسترس همگان قرار گرفت. اینک بخش دوم از این پژوهش شامل ۱۲ استان به قرار ذیل به همان شیوه ارائه می‌شود: زنجان، اردبیل، آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، کردستان، کرمانشاه، ایلام، مرکزی، اصفهان، چهارمحال و بختیاری، مازندران، سمنان.

۱

منشأ معماری و ساخت تالارهای موسوم به "چند منظوره" با اینکه اروپایی است اما در معماری ایران شکل و هیكلی تقریباً متفاوت از آن منظور یافته است. سالن چند منظوره به نوعی از معماری اشاره دارد که ملهم از معماری تالارهای قاب‌عکسی و پروسنیوم ایتالیایی است. این تالارها تنها برای اجرای تئاتر ساخته نمی‌شود و سخنرانی، مراسم تودیع معارفه، جنگ و مناسبت‌ها، جشن و همایش و اجتماعات هم در آن بطور گسترده برگزار می‌شود. در گذشته و در اصل، مضیقۀ بودجه و امکانات باعث بوجود آمدن چنین شکلی در معماری شده است اما باید اذعان داشت امروزه توجه بیشتر و در دستور ساخت قرار دادن بلک‌باکس‌ها، به جای صحنه‌های قاب‌عکسی، علاوه بر صرفۀ اقتصادی، کارایی مؤثرتری در پی خواهد داشت. طی دهه‌های اخیر، بلک‌باکس‌ها، به دلیل ایجاد ارتباط بی‌تفاخر و امکان چیدمان‌های وسیع‌ترشان برای طراحی صحنه، بسیار مورد توجه و استقبال هنرمندان قرار گرفته‌اند. علاوه بر این بلک‌باکس‌ها می‌توانند کارکرد چند منظوره هم داشته باشند و پاسخگوی نیاز برنامه‌های غیرتئاتری هم باشند. تا کنون بیش از ۹۰ درصد تالارهای ساخته شده دولتی در کشور بصورت قاب‌عکسی هستند.

۲

تکیه دولت، نخستین تماشاخانه به شیوه جدید در ایران است که سال ۱۲۵۱ خورشیدی تأسیس شد. شش سال پس از آن، در سال ۱۲۵۷، تماشاخانه دارالفنون گشایش یافت. تئاترهایی که به سبک فرنگی اجرا می‌شد به هیچ وجه تماشاگر عام نداشت و تنها برای دربار و شاه اجرا می‌شد. مقارن همین زمان ارمانۀ تبریز، تهران و رشت هم در ساخت و بنای مکان‌های نمایشی پیشگام شدند اما همچنان تماشاگران آنها شامل عموم مردم نبود. هنگامۀ انقلاب مشروطه اجرای تئاتر در پارک و باغ و محوطه‌های باز بیش از پیش رونق گرفت. انقلابیون تئاتر را به میان عموم مردم کشاندند و از این پس تماشاخانه‌های خصوصی موج تازه‌ای از اجراهای تئاتر را پدید آوردند. تئاترهایی که تماشاگرانی از طیف‌های گسترده بدان راه یافته بود. تأسیس "سالن تئاتر آرامیان" تبریز توسط موسیو آرامیان، "تئاتر ملی" در تهران توسط محقق‌الدوله، "تالار آوادیس" در رشت توسط آوادیس هوردانانیان مورد توجه و استقبال خاص و عام قرار گرفت. غیر از موارد معدودی، تا دهۀ چهل صاحبان تماشاخانه‌ها عموماً دولت و حاکمیت نبود و روند ساخت و ساز و تأسیس تماشاخانه‌ها بطور خصوصی ادامه داشت. با اینحال گاهی حمایت‌های پراکنده دولتی از بعضی تماشاخانه‌ها صورت می‌گرفت. اما برای نخستین بار سال ۱۳۴۴ خورشیدی تماشاخانه سنگلج (۲۵ شهريور) توسط دولت ساخته شد و حتی هنرمندان و عواملی هم به عنوان کارمند به استخدام آن درآمدند. از این زمان هم شکل جدیدی از تئاتر و هم رویۀ تازه‌ای از تماشاخانه‌سازی در ایران بوجود آمد. نسل جدیدی از نمایشنامه‌نویسان، کارگردانان و بازیگران پا به عرصه گذاردند و متناسب با آن معماری تازه‌ای هم در سر و شکل تئاتر قوام یافت. تماشاخانه سنگلج هنوز هم جزو معماریهای کم‌نظیر تئاتر ایران است که معمار آن مهندس یوگنی آفتانديليان بود. او بعدها دو تالار مهم دیگر هم ساخت: تالار وحدت (رودکی) و تالار فخرالدین اسعد گرگانی (تئاتر گرگان). روند ساخت و ساز تئاترهای دولتی با تأسیس اداره تئاتر، تئاتر شهر و کارگاه نمایش ادامه یافت اما از سویی دیگر تئاترهای خصوصی بیشتر در انحصار برنامه دسته‌جات و گروه‌های موسوم به لاله‌زاری و کاباره‌ای درآمدۀ بود. با وقوع انقلاب و آغاز جنگ تحمیلی، تئاتر و تماشاخانه‌ها کمتر مجالی برای استقبال عموم یافت. این وضعیت تا چند سال بعد و بازسازی ویرانی‌ها هم ادامه یافت. در این مدت و طی دهۀ ۶۰ و ۷۰ برگزاری جشنواره تئاتر فجر سهم بسزائی در رونق و حیات تئاتر داشته است. چند سالی است که روند ساخت و ساز تماشاخانه‌های خصوصی و دولتی سرعتی بیش از گذشته یافته است. پژوهش پیش رو، فرهنگ جامع تماشاخانه‌های ایران، معرفی کلیۀ اماکن اجرای نمایش در سطح کشور است.

۳

بیش از ۹۰ درصد یافته‌های این پژوهش، میدانی است و باقی آن با مراجعه به اسناد و کتابخانه‌ها و مراجع معتبر تهیه شده است. یافته‌ها شامل معرفی کلیۀ آمفی‌تئاترها و سالن‌های موجود در شهرهای مختلف ایران است که بصورت فعال و یا غیرفعالند که در حال حاضر در دسترس

عموم قرار دارند و یا دسترسی به آن برای عموم ممکن است و به ویژه قابلیت اجرای تئاتر دارند. این معرفی به انضمام نقشه تماشاخانه‌ها، اطلاعات رقمی هر سالن و تصاویر از نماهای عمومی و جزئی آن است. این اماکن معمولاً زیر نظر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، شهرداری، آموزش و پرورش، بخش خصوصی و یا نهادهای دانشگاهی هستند. اما غیر از این، نهادهایی دیگر نیز بعضاً واجد سالنهایی برای اجرای تئاتر هستند؛ نهادهایی نظیر هلال احمر، سپاه، بسیج، استانداری و فرمانداری. عموم اماکنی که در شهرهای مختلف مشهور به اجرای تئاتر هستند و گروه‌های تئاتری در آن اجرا داشته‌اند زیر نظر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی قرار دارند و از این نظر این پژوهش دربرگیرندهٔ اطلاعات مشروح این اماکن است. پس از این شهرداری‌ها و آموزش و پرورش و اماکن دانشگاهی به ترتیب در اولویت موضوع قرار دارند. به دلیل آنکه سالنهای زیرمجموعهٔ آموزش و پرورش و اماکن دانشگاهی عموماً برای استفادهٔ دانش‌آموزان و دانشجویان در نظر گرفته شده‌اند دسترسی دیگر نهادها و عموم مردم به آنها کمتر امکانپذیر است. با این وجود این نهادها نیز چنانچه آمفی‌تئاترهایشان واجد امکانات مؤثری بوده مانع پژوهش و مطالعهٔ ما نگردیده و از قلم نیفتاده‌اند. به سخن دیگر، گرچه پژوهش حاضر دربرگیرندهٔ اطلاعات جامع تالارهای فعال در زمینهٔ نمایش کشور است با اینحال در برخی موارد از تالارهای غیرفعالی که امکان تهیهٔ اطلاعات جامع و دقیق از آنها وجود داشته نیز غفلت ننشده و به گسترده‌ی پژوهش افزوده است. همچنین اطلاعات و داده‌های محوطه‌های روباز و میدانی که در شهرهای مختلف برای اجرای نمایش مورد استفاده قرار می‌گیرند نیز آورده شده است.

۴

در این اثر، با مشاهده حضوری و فیش برداری، شهر به شهر و استان به استان، اطلاعات دقیق و مستندات هر تماشاخانه، ثبت و منظم شده است. اطلاعات و داده‌ها به صورت طبقه‌بندی شده با تفکیک استانی و به ترتیب الفبا در پی یکدیگر آمده است. گزارشها دربارهٔ معماری، ابزار و وسایل کاملاً با دقت ثبت شده و مربوط به وضعیتی است که در همان روز و ساعت بازدید مشاهده شده است. با این حال مواردی نظیر تعداد پرژکتورهای شبکهٔ نورخان و یا منابع نوری سالم همواره در معرض تغییر است. گاهی ممکن است دیمر بنا به دلایلی موقتاً در دسترس نبوده باشد. به همهٔ این موارد اشاره شده و هدف این بوده تا تصویری شفاف از همان وضعیت مشاهده شده به نظر مخاطب برسد. اول هر بخش پس از مقدمه‌ای کوتاه درباره موقعیت جغرافیایی استان و وضعیت تئاتر و مختصری دربارهٔ تاریخ و یا تماشاخانه‌های آن، فهرست تالارهای هر استان، چه فعال و چه غیرفعال، در جدولی آمده که بر اساس حروف الفبا، به ترتیب نام شهرستانها منظم شده است. پس از این، تالارهای هر شهرستان به ترتیب اهمیت و اولویت فعالیتهای تئاتری، و نه ترتیب الفبایی نامشان، در پی هم آمده‌اند. در هر جدول فهرست، ردیفهایی که با رنگی، غیر از رنگ زمینه برجسته شده نشان دهندهٔ آن است که در صفحات بعد بطور مشروح و مبسوط بدانها پرداخته شده و این یعنی عموم تالارهای فعال و همچنین اغلب تالارهایی که پیش از این فعال بوده‌اند و یا قابلیت فعالیت دارند اما تا کنون مورد استفاده قرار نگرفته‌اند و از نظر امکان اجرای تئاتر واجد اهمیت هستند. اطلاعات جامع هر تماشاخانه شامل سه دسته است: «توصیفی و تحلیلی»، «رقمی» و «تصویری».

در عکاسی از فضاهای داخلی و خارجی برای آنکه تصاویر به واقعیت، دید طبیعی چشم انسان، نزدیک‌تر باشد و ماهیت مستندگونهٔ آن حفظ شود از لنز واید پرهیز شد و برای عموم تصاویر از لنز نرمال استفاده گردید. تصاویر شامل نماهای کلی و جزئی و زوایای مختلف تالار تماشا و صحنه، سقف صحنه، اتاق فرمان، سقف سالن تماشا، سالن انتظار و نمای بیرون تالار، بالکن، پشت صحنه و امکانات فنی است. از تصاویر جزئی هم عموماً این اطلاعات قابل مشاهده و برداشت خواهد بود: پوشش کف و دیوارها، اتاق گریم و فضاهای اضافی پشت صحنه، موقعیت اتاق فرمان، موقعیت دستگاه ویدئو پروژکشن و پرده نمایش، موتور مکانیکی پرده، چیدمان صندلی و میلمان تالار، سیستم خنک‌کننده و گرمایش، تجهیزات آتش‌نشانی، پلکان سن، راهروهای سالن تماشا، دیمر نور و میکسر صدا و امکانات خاصی نظیر درب ویژهٔ دکور و راهروی پشت صحنه؛ نقشهٔ ترسیمی تالار و پلان شماتیک هم بخشی دیگر از اطلاعات تصویری است. مبنای تهیه پلان و نقشهٔ تالارها بیش از آنکه شامل اطلاعات مهندسی بنا باشد بر اساس نیاز هنرمندان و مواردی که برای ایشان اهمیت دارد طراحی شده است. پلان شماتیک هم برای معرفی کلیت فضای صحنه و تالار و ورود و خروجها آورده شده.

پلانهایی که ترسیم شده، عموماً پلانهایی است که با مراجعهٔ حضوری گروه پژوهش در داخل تالار برداشت شده و ممکن است با نقشهٔ معماری ساختمان و یا تالار تفاوت داشته باشد. در اینجا منظور از نقشه معماری، نقشه‌ای است که ساختمان یا تالار بر اساس آن ساخته شده است. این نقشه‌ها ممکن است بنا بر ملاحظاتی، هنگام ساخت بنا توسط پیمانکاران، بطور دقیق، اجرا نشده باشد. بنابراین اندازه‌ها و ابعادی که پلانهای این کتاب بر اساس آن ترسیم شده مربوط به پس از ساخت و احداث سالن است و بر اساس وضعیت موجود و شکل فعلی و اجراشدهٔ تالارهاست. در مواردی نظیر تالار فخرالدین اسعد گرگانی به واسطهٔ ارزش تاریخی و دقت کم‌نظیر معماری آن، همان نقشه و پلان اصلی معماری آورده شده است.

۵

تا کنون اطلاعاتی با جامعیت و به صورت طبقه‌بندی شده از تماشاخانه‌های کشور وجود نداشته است. تنها کتاب در این زمینه همان "تماشاخانه‌های تهران از ۱۲۴۷ تا ۱۳۸۹ خورشیدی" است که توسط همین نگارنده و خانم آقاحسینی نگاشته شده که ۷ سال پیش منتشر شد؛ با اینکه خیلی زود نایاب شد اما تا کنون رغبت و مجالی برای انتشار مجددش نیافته‌ایم.

در به ثمر رسیدن این اثر، تلاش گروه مهندسان نقشه و دقت چشم‌فرسای مسعود نوروزی در گرافیک و صفحه‌آرایی سهمی به سزا داشته است. در همهٔ مراحل انجام کار، نگاه دقیق و شکیبایی آقای جلال تنجنگی همراه اثر و گروه پژوهش بوده و بسیار مؤثر واقع شده است. لطف بی‌دریغ مجید داخ در تهیهٔ فهرست اولیهٔ تالارها بسیار کمک‌رسان بود. انجام این پژوهش اگر با حساسیت فرهنگی و درایت آقای مهدی شفیعی، مدیر کل هنرهای نمایشی نبود، شاید هیچگاه به ثمر نمی‌رسید. همچنین حمایت رئیس انجمن هنرهای نمایشی ایران، آقای بهداروند، کارکنان این انجمن و کارکنان اداره کل هنرهای نمایشی بسیار راهگشا بود. آقای اتابک نادری و همکاران کوشایشان در امور استانیهای اداره کل هنرهای نمایشی سنگ تمام گذاشتند. از همت عالی همهٔ آنان سپاسگزاریم.

حفظ و نگهداری تماشاخانه‌ها

هر اقلیمی بافت و موقعیت ویژهٔ خود را دارد. سه استان گیلان و گلستان و مازندران بواسطهٔ بارندگی و رطوبت بالا نوعی از مصالح و یا تجهیزات را در بنای تماشاخانه‌ها می‌طلبید که یقیناً با انواعی که در بوشهر و هرمزگان مورد استفاده قرار می‌گیرد متفاوت است. به همین قیاس، از یکسو رویه‌ها و برنامه‌ریزی‌های یکسان، در مدیریت کلان مناطق مختلفی که از نظر جغرافیایی و اقلیمی با یکدیگر متفاوتند باعث هدررفت و استهلاک منابع محسوب می‌شود و از سوی دیگر به آن دلیل که هر اقلیمی واجد پتانسیل و امکاناتی خاص و گاهی منحصربفرد است، مدیریت یکسان باعث بی‌توجهی به منابع محلی و هدر رفتی مضاعف می‌شود. به عنوان مثال، ابنیه‌های وسیع و تاریخی و در عین حال بلااستفاده یزد و کرمان و کاشان، با صرف هزینه‌هایی به مراتب کمتر از احداث آمفی‌تئاترهای تیپ، پتانسیلی مناسب برای استفاده به عنوان اماکن نمایشی محسوب می‌شوند. یا از منظری دیگر، با اینکه سال‌هاست کار احداث آمفی‌تئاتر در برخی شهرها به دلایل کمبود بودجه رها شده چه بسا پتانسیل‌های موجودی در همان شهرها مغفول مانده. مثلاً در شهر هرسین سالهاست دو تالار بناست ساخته شود که همواره کمبود بودجه باعث تعلل در کار ساخت آنها شده است. از سویی سالن سینما انقلاب هرسین یک تالار منحصربفرد در سراسر استان کرمانشاه محسوب می‌شود که سالهاست بلااستفاده و تعطیل شده اما به نظر میرسد با صرف هزینه و زمانی به مراتب کمتر از دو تالار مذکور، بهره‌وری اقتصادی و فرهنگی بیشتری خواهد داشت. این در حالی است که از سال گذشته گروه‌های فعال تئاتر هرسین تنها سالن اجرایشان در مجتمع فرهنگی هنری این شهر را هم از دست دادند چرا که سیم‌کشی غیراصولی اتاق فرمان باعث آتش‌سوزی کامل این سالن گردید. اینها نمونه‌هایی مختصر اما گویا از برخی کاستیهایی است که با توجهاتی جزئی، نتایج بهتری را به ثمر خواهد رساند.

غیر از اینها، مسائل عمده‌ای که کارکرد تالارهای ادارات فرهنگ و ارشاد اسلامی در شهرستانها را تحت تأثیر قرار می‌دهد استفاده مکرر دیگر ارگانها و نهادهای دولتی و غیردولتی شهر، نظیر فرمانداری، شهرداری، آموزش و پرورش، از آنهاست. استفادهٔ مکرر این نهادها، هر روز بر استهلاک بنا و تجهیزات تالارها می‌افزاید در صورتی که در اغلب موارد آنها بصورت کاملاً رایگان از این تالارها برای برگزاری سخنرانی و همایش‌های مختلف استفاده می‌کنند. عموماً ایشان چندان در قید کمک به تجهیز یا لااقل تقبل بخشی از هزینه‌های مربوط به حفظ و نگهداری تالار هم نیستند. این در حالی است که اداره فرهنگ و ارشاد شهرستان هم بواسطهٔ ملاحظات مختلف چندان قدرت منعی در برابر ایشان نمی‌تواند داشته باشد. این مشکلات در مراکز استانها و برای تالارهای اصلی شهر که عموماً در تملک اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان قرار دارند دوچندان است چرا که مرکزیت استان باعث ازدیاد برگزاری برنامه‌های گوناگون توسط نهادهای مختلف در این تالارها می‌شود و هنرمندان مجال چندانی برای کار نمی‌یابند. تالار هنر زنجان و تالار آیینه اراک نمونه‌هایی از این وضعیت محسوب می‌شوند.

از سویی دیگر عمده مشکلات تالارهای بازدید شده در همهٔ استانها و شهرها عدم صرف یا تخصیص هزینه به منظور حفظ و نگهداری تالارهاست. بیشتر این تالارها با کیفیتهای متفاوت طی یکی دو دههٔ اخیر ساخته شده‌اند. یعنی عمر بیشترشان شاید به بیست سال نرسد با اینحال به علت عدم وارسی و هزینهٔ به موقع برای حفظ و نگهداری آن در برخی موارد بسیار مستهلک و فرسوده شده‌اند. از جملهٔ موارد فرسودگی که در بیشتر آنها مشترک است به این شرح است: عدم ایزوگام به موقع پشت بام و نم‌زدگی دیوارها و سقف، پوسیدگی و یا از کار افتادگی سیستم تهویه و گرمایشی و خنک‌کننده، فرسودگی صندلی‌های سالن تماشا و از نظر فنی از کار افتادن و نیاز به تعمیر تجهیزات اتاق فرمان از جمله میز کنترل نور و صدا. باز در برخی موارد کار تا آنجا پیش رفته که هزینهٔ آب و برق مدتها پرداخت نشده و باعث قطعی نیازهای اولیه و بالتبجیه متروک ماندن تالاری شده است. یک نکتهٔ بسیار مهم در افزایش سرعت استهلاک و بالابردن هزینه‌های مربوط به تجهیزات فنی، از جمله دیمر نور و میکسر صدا در اتاق فرمان، عدم آشنایی کارکنان و یا هنرمندان با این تجهیزات است. چنانکه به نظر میرسد ارائهٔ یک برنامه‌ریزی ساده برای آموزش نحوهٔ کار کارکنان سمعی بصری و یا واحدهای فرهنگی هنری ادارات فرهنگ و ارشاد و فعالان انجمن هنرهای نمایشی شهرستانها با این دستگاه‌ها بیش از هر مورد دیگری کارساز خواهد بود.

عمده تجهیزات آتش‌نشانی تالارهای مورد پژوهش کپسول آتش‌نشانی و سپس شستی‌هشدار دهنده و سیستم اعلان آتش و پس از آن فایرباکس است که عموماً هم این تجهیزات فعال نیستند. چه بسا شلنگ‌های آب فایرباکس‌ها پوسیده و نشتی داشته باشند. در برخی موارد کارکنان مجتمع‌های فرهنگی و مسئولان تالارها به طرز کار با کپسول آتش‌نشانی مسلط نیستند که قاعدتاً این مشکل هم براحتی با هماهنگی واحدهای آموزش آتش‌نشانی در شهرها و استانهای مختلف برای کارکنان ادارات و هنرمندان قابل رفع خواهد بود.

پرده‌های مکانیکی در تالارهایی که کار نمی‌کنند و نیاز به تعمیر دارند عموماً از ناحیهٔ موتور و سیم یکسلشان نیاز به تعمیر دارند. برخی تالارها از فضای پشت صحنه بی‌بهره‌اند برخی دیگر فضای پشت صحنه‌اشان راه به بیرون از تالار ندارد. یعنی اگر حین اجرای اثر ضرورتی برای عوامل پشت صحنه پیش بیاید تنها راه خروج از مقابل دیدگان تماشاگران خواهد بود. برخی تالارها فاقد بالابر و یا هر امکان دیگری جهت تعویض و تجهیز پرژکتورهايند.

غیر از این موارد که به صورت مشترک در عموم تالارها به عنوان مسائل و مشکلات اصلی شناخته شد بصورت جزئی در مقدمهٔ هر استان و باز به صورت جزئی‌تر در بخش توضیحات هر تالار، بررسی و اشاره شده است.

راهنمای تماشاخانه‌ها

صحنه نمایش با توجه به شکل ارتباطی میان تماشاگر و صحنه به طور عمومی به این اشکال قابل تقسیم است: یک سویه، دو سویه، سه سویه، میدانی و محیطی. صحنهٔ قاب‌عکسی یا پروسنیوم، رایج‌ترین نوع صحنه و به صورت یک سویه است. این نوع صحنه تحت تأثیر رنسانس و توجه به ژرفانگری و پرسپکتیو بوجود آمد. پرسپکتیو ابتدا در نقاشی تأثیر عمیق و گسترده‌ای گذارد و پس از سرایت به معماریِ تئاتر، معماران ایتالیایی در عوضِ قاب گرفتنِ نقاشی، صحنه را قاب گرفتند و به قاب عکسی یا پروسنیوم شهرت یافت. از اواسط قرن بیستم BLAK BOX هم به عنوان معماری تازه‌ای برای تئاتر در سراسر جهان فراگیر و محبوب هنرمندان شد. با توجه به انواع چیدمان جایگاه تماشا، بهترین بلک‌باکس‌ها سالن‌هایی هستند که امکان چیدمان سه سویه، دوسویه، یکسویه، میدانی و محیطی را فراهم می‌سازند. در صحنهٔ میدانی تماشاگران گرداگرد صحنه را احاطه می‌کنند و در صحنهٔ محیطی، تماشاگر در محیط اجرا قرار می‌گیرد و پیرامون تماشاگر تبدیل به صحنهٔ نمایش می‌شود.

تالار میدانی؛ قم

بلک باکس شمس؛ بجنورد

تالار قاب عکسی فخرالدین اسعد گرگانی

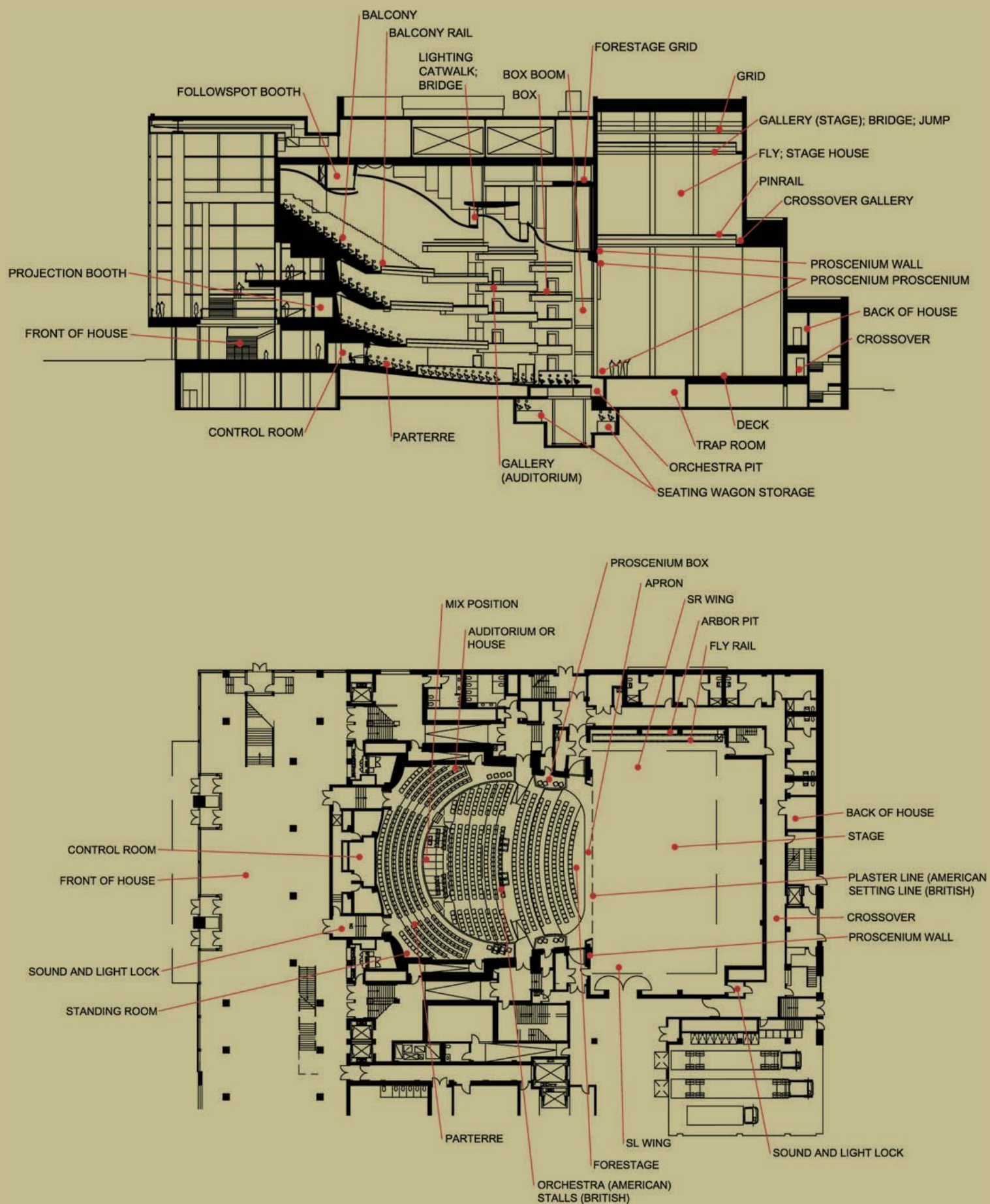
گزارش‌ها دربارهٔ معماری، ابزار و وسایل کاملاً با دقت ثبت شده و مربوط به وضعیتی است که در همان روز و ساعت بازدید مشاهده شده است. مثلاً مواردی نظیر تعداد پرژکتورهای شبکهٔ نورخان و یا منابع نوری سالم همواره در معرض تغییر است. گاهی ممکن است دیمر بنا به دلایلی موقتاً در دسترس نبوده باشد. به همهٔ این موارد اشاره شده و هدف این بوده تا تصویری شفاف از همان وضعیت مشاهده شده به نظر مخاطب برسد. در جدول زیر اصطلاحات و واژه‌های استفاده شده و معانی موردنظر آمده است.

تالار آمفی‌تئاتر، تالار اجتماعات و سالن، عموماً، با نام تالار آمده است
فعال / غیر فعال معیار فعال و غیرفعال، صرفاً بر حسب فعالیت‌های تئاتری و دسترسی عموم به تالارهاست. ممکن است تالاری که در اینجا “غیرفعال” عنوان شده در سایر زمینه‌های هنری و فرهنگی فعال به شمار آید و یا به دلیل تعلق به نهادهایی نظیر آموزش و پرورش و دانشگاه، صرفاً در دسترس دانش‌آموزان و دانشجویان بوده و در موارد معدودی در دسترس عموم باشد.
چندمنظوره یعنی در تالار موردنظر علاوه برا اجرای تئاتر، برگزاری کنسرت، برگزاری همایش و جلسات اداری و آموزشی و سخنرانی هم معمول است
مالک شخص حقیقی و یا حقوقی صاحب تالار یا ملک
بهره‌بردار شخص حقیقی و یا حقوقی که در حال حاضر از تالار یا ملک استفاده می‌کند و یا در رهن و اجارهٔ اوست
مجموعه مستقل به تماشاخانه‌هایی گفته می‌شود که جزو بخشی از فضاهاى ادارى و یا غیرادارى دیگر نیست.
طبقهٔ همکف در مجتمع و یا ساختمانهای آپارتمانی، طبقات به این ترتیب شمرده شده: طبقهٔ همکف، طبقهٔ اول، طبقهٔ دوم، و تا آخر
نوع صحنه تالارهای این پژوهش عموماً بر دو نوع است یکی قاب عکسی که همان پروسنیوم ایتالیایی است و از قرن هفدهم در معماری تئاتر متداول شده است. البته در بسیاری موارد این پژوهش، تالارها، قواعد صحنه قاب عکسی را ندارند اما با اغماض بدین عنوان نامیده شده‌اند. دیگری نوع BLACK BOX یا همان جعبه سیاه است که در قرن بیستم متداول شده است. در برخی موارد هم نوع صحنه، سمینار عنوان شده و یعنی برای اجرای تئاتر معمول و مناسب نیست.
پوشش کف و دیوارها منظور ظاهر دیوار یا کف صحنه و تالار است و از این نظر با جنس کف و یا دیوار متفاوت است. چه اینکه ممکن است جنس دیوار، آجر باشد اما پوشش آن MDF

تجهیزات آتش‌نشانی عموما بر سه نوع است؛ کپسول آتش‌نشانی که از یک لیتری تا ۱۴ لیتری آن سبک محسوب می‌شود و انواع بزرگتر آن نظیر ۵۰ لیتری، سنگین و بصورت چرخ‌دار است. شستی هشداردهنده عموماً جعبه‌های کوچکی نصب شده در راهروها، دیوار سالن، کنار دربهای ورود و خروج تالار و اتاق فرمان هستند که با شکسته شدن شیشهٔ مخصوص پیامی به مرکز آتش‌نشانی ارسال می‌کند و پس از آن عملیات برنامه‌ریزی برای خاموشی آتش آغاز خواهد شد. FIRE BOX جعبه آب آتش‌نشانی و یکی از بهترین سیستم‌ها برای خاموش کردن آتش است که در محلهایی نظیر راه‌پله‌های اضطراری، کنار دربهای ورودی تالار یا دیوار کنار صحنه نصب شده و شامل لوله‌های شلنگ قطوری است که آتش‌نشانان نیز در خاموش کردن آتش از آن استفاده می‌کنند
گرمایش و خنک‌کننده هواساز یکی از اصلی‌ترین دستگاه‌های تهویه مطبوع، برای تامین هوای مطبوع و با دستیابی به دما و رطوبت مناسب است. در چیلرها، از آب جهت انتقال سرما یا گرما استفاده میشود و باعث خنک شدن یا گرم شدن محیط می‌گردد. تفاوت آنها با کولرهای گازی در این است که دارای توان و ظرفیت بسیار بالاتری است. ایرواشر دستگاهی است که برای غبارگیری و زدودن آلودگی هوا، رطوبت زنی، رطوبت‌گیری و خنک‌سازی هوا به کار می‌رود. معمولاً ایرواشر بصورت مستقل و یا بعنوان جزئی از هواسازها و دیگر سیستمهای تهویه مطبوع مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد. کولرگازی و اسپیلت هم انواع مختلفی دارد که دیواری، ایستاده و پرتابل (قابل حمل) از آن جمله‌اند. هنوز هم در برخی تالارهای نمایش از بخاری گازسوز به عنوان تنها سیستم گرمایشی استفاده می‌شود که به هیچ وجه ایمن نیست.
پرده منظور پرده‌های مخمل جلوی صحنه است که ممکن است کناره‌رو یا بعضاً بالاپایین رونده باشند و ممکن است سیستم جمع و باز شدن آن بصورت دستی و بوسیلهٔ اهرم امکان‌پذیر باشد یا مکانیزه و تنها با فشار کلید یا شاسی، بطور مکانیکی و به کمک موتور الکتریکی و سیم‌بکسل متصل به آن انجام پذیرد. موتور دیجیتالی هم نوع جدیدتری است که بدون سیم‌بکسل کار می‌کند.
جاذب صوتی و عایق صوتی جاذب صوتی(Acoustic Absorber) و عایق صوتی (Acoustic Isolator) از نظر فنی با یکدیگر تفاوت دارند. جاذب‌های صوتی از نویز موجود در فضای ساختمان می‌کاهند اما در جلوگیری از ورود نویز به داخل ساختمان چندان مؤثر نیستند. در عین حال برای جلوگیری از ورود اصوات بیرون به درون ساختمان از عایق استفاده می‌شود.
دیمر کنترل نور در اغلب اتاق فرمان‌ها بوسیلهٔ دیمر انجام می‌گیرد. دیمر سیستم کاهنده و یا افزایشندهٔ روشنایی منابع نوری است.
نورافکن همان نور تخت است که تنها به منظور روشنایی صحنه و نور عمومی استفاده می‌شود. پروژکتور اسپات(نقطه‌ای) بوسیلهٔ لنز محدبی که مقابل منبع نوریش قرار داده شده اشعه‌های متمرکزی بر صحنه می‌تابد. پروژکتور پروفیل اسپات دو لنز دارد که قدرت تمرکز نوری را به کیفیت دقیقتری بر صحنه می‌تاباند. فالو اسپات‌ها تعقیب‌کننده‌های نوری هستند که به صورت دستی یا موتوری و پنل کنترل هدایت می‌شود. نورهای ترنر بیشتر برای زدودن سایه‌های اضافی در اقسامی نظیر سه، چهار و شش کاسه‌ای کاربرد دارند. عموما لامپ‌های پروژکتورها ۵۰۰، ۱۰۰۰ و ۲ هزار وات هستند.
آمپلی‌فایر و میکسر صدای تولیدی هر منبعی توسط آمپلی فایر تقویت و تفکیک می‌شود. میکسرهای صوتی لاین‌های مختلف صدا را پس از ترکیب، در قالب یک صدا خارج می‌کند و در طول این فرایند دامنهٔ صداها تغییر می‌کند و با پردازشگرها، تغییراتی در آن ایجاد می‌شود. این صدا سپس به بلندگوها ارسال می‌شود. در این میان پاورها هم تقویت‌کننده هستند.

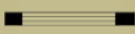
طول سرتاسری
دراز‌ترین فاصله از دیوار انتهای صحنه تا دیوار انتهای سالن تماشا
عرض سرتاسری
همراستا با ردیف‌های جایگاه تماشاگران شامل درازترین فاصله بین دو دیوار سالن تماشا. گاهی ممکن است اندازهٔ عرض سرتاسری و دهانهٔ صحنه و عرض سن یکی باشد.
دهانه صحنه
فاصلهٔ عرضی بین دو دهانهٔ صحنه
عمق سن
دراز‌ترین فاصله از دیوارهٔ انتهای صحنه تا لبهٔ سن؛ یعنی شعاع آپرون هم جزو آن است
عرض سن
فاصلهٔ عرضی بین دیوارهای صحنه
ارتفاع صحنه
دراز‌ترین فاصله از کف سن تا سقف تالار
ارتفاع قابل دید صحنه
متناسب با نوع صحنه شامل فاصلهٔ کف سن تا زیر تاج پروسنیوم یا قاب صحنه، سقف تالار، شبکهٔ فلزی نور سقف است. به طور کلی ارتفاع قابل دید صحنه شامل بیشترین ارتفاعی است که تماشاگر ردیف اول از کف سن تا بالا می‌بیند.
ارتفاع سن
اختلاف سطح بین کف سالن تماشا تا کف صحنه
ارتفاع سالن در جلو
فاصلهٔ کف تا سقف سالن تماشا که از جلوی ردیف اول اندازه‌گیری شده
ارتفاع سالن در انتها
فاصلهٔ کف تا سقف سالن تماشا که از پشت ردیف آخر اندازه‌گیری شده
تعداد پلکان سن
تعداد پلکانی که از کف سالن تماشا برای رسیدن به کف صحنه تعبیه شده
تعداد پلکان کف سالن
چیدمان ردیف‌های تماشاگران در سالنهای تماشا یا بر حسب شیب ۳۰ تا ۴۵ درجه است یا بوسیلهٔ پلکان‌ها صورت می‌گیرد. اغلب در این حالت بر روی هر پلکان یک ردیف صندلی چیده می‌شود.
تعداد ردیفها
تعداد ردیف‌های جایگاه تماشاگران
فاصله بین دو ردیف
فاصلهٔ پشت تا پشت صندلی‌های بین دو ردیف
ابعاد صندلی
ابعاد نشیمن صندلی تماشاگران
عرض راهرو
عرض راهرو سالن تماشا که محل رفت و آمد تماشاگران است
※ در جدول اندازه‌ها، اساس «متر» است و البته بدیهی است که ۸٫ یعنی ۸۰ سانتی‌متر.

جدول اصطلاحات متداول تماشاخانه‌ها	
اصطلاح پارسی	اصطلاح انگلیسی
پیش صحنه؛ قوس جلوی صحنهٔ نمایش	Apron
جایگاه محور اتصالات؛ محورهای کنار صحنه برای استقرار وزنه‌های تعادل	Arbor pit
سالن تماشا؛ جایگاه تماشاگران	Auditorium
پشت صحنه؛ فضای پنهان از دید تماشاگر که در اختیار بازیگران و عوامل قرار دارد	Back of house (BOH), backstage
بالکن؛ طبقهٔ بالا از متعلقات سالن تماشا	Balcony, Circle, Mezzanine, Tier
محافظ بالکن؛ نردهٔ محافظ بالکن	Balcony rail
میلهٔ نور؛ میله‌هایی که پروژکتور بر رویشان نصب می‌شود و در دیوارهای مقابل یا کنار صحنه تعبیه شده‌اند	Box boom
اتاقک تماشا؛ اتاقک‌های مجزا در گرداگرد بالکن، شامل دو تا دوازده صندلی برای تماشاگران	Box, opera box
اتاق فرمان	Control room
راهروی نورخان	Crossover
کف صحنه	Deck
کورهٔ صحنه؛ بالای سقف صحنه؛ جایگاه آویز ابزار ماشینری	Fly, fly loft, fly tower, loft, stage tower
ریل وزنه‌های تعادل؛ سیستم بالابرنده و نگهدارنده با وزنه‌های تعادل	Fly rail, index rail, locking rail
جایگاه فالو اسپات؛ پروژکتورهای تعقیب‌کننده	Followspot booth
صحن جلوی سن	Forestage
شبکه فلزی جلوی صحنه؛ شبکه فلزی سقف پیش صحنه	Forestage grid
سالن انتظار	Front of house (FOH)
نورخان؛ راهرو، پل و مسیرهای نصب نور و تجهیزات سقف صحنه	Gallery(Stage), Bridge; jump
بالکن‌های کنار صحنه	(Gallery)(Auditorium)
شبکه فلزی؛ شبکهٔ فلزی سقف صحنه	Grid, gridiron
سالن تماشا	House
گربه‌رو؛ مسیر اختصاصی برای تنظیم نورهای سقف	Lighting catwalk
اپراتور صدا؛ جایگاه اپراتور صدا	Mix position
ارکسترا	Orchestra
جایگاه ارکستر	Orchestra pit
پایین ارکستر	Parterre, parquet circle, orchestra circle
محور اتصال وزنه‌ها	Pin rail
مرز صحنه	Plaster line
اتاقک پروژکشن	Projection booth
قاب صحنه، تاج صحنه	Proscenium, proscenium arch, proscenium opening, pros
اتاق فنی؛ اتاق مدیر صحنه؛ اتاق مجاور سالن تماشا	Proscenium box, stage box
دیوار قاب صحنه	Proscenium wall
آرامگاه؛ اتاقک حائل میان سالن تماشا و سالن انتظار، فضایی که مانع ورود سر و صدا و نور سالن انتظار به سالن تماشا می‌شود	Sound and light lock (SLL)
صحنه؛ فضایی از سن که در منظر تماشاست	Stage
سن؛ سن، قاب صحنه، نورخان، بالها و فضا‌های مرتبط به آن	Stage house

Stalls	جای گروه ارکستر؛ همان ارکسترا، به گویش بریتانیایی
Standing room	جای تماشاگران سرپا
Trap room	کَندِه؛ اتاقک زیر سن
Seating wagon storage	سن متحرک؛ بوسیلهٔ موتورهای مکانیکی روی ریل سن‌های اصلی و جانبی حرکت می‌کنند
Wing(s)	بال(ها)؛ بالهای چپ و راست صحنه

راهنمای نشانه‌های تصویری نقشه

درب دولنگه	
آلودگی صوتی	
پنجره	
صندلی	
میزان اختلاف ارتفاع از کف سالن	
پلکان و جهت دسترسی	
درب یک لنگه	

فرهنگ جامع
تماثناخانه‌های
ایران

استان مرکزی

استان مرکزی

استان مرکزی با مساحتی حدود ۲۹ هزار و ۵۳۰ کیلومتر مربع، در مرکز ایران واقع شده است. جمعیت آن بر اساس سرشماری سال ۱۳۹۵ خورشیدی، ۱ میلیون و ۴۲۹ هزار و ۴۷۵ نفر است. این استان از شمال به استان‌های تهران و قزوین، از غرب به استان همدان، از جنوب به استان‌های لرستان و اصفهان و از شرق به استان‌های تهران، قم و اصفهان محدود می‌شود. مرکز استان مرکزی، شهر اراک است. شهرستان‌های این استان عبارتند از: آشتیان، اراک، تفرش، خمین، دلجان، ساوه، شازند، فراهان، محلات، خنداب، کميجان، زرنديه.

نمایش در استان مرکزی

از زمان قاجار استان مرکزی جزو مهمترین مناطق و مهد اجرای تعزیه بوده است. بنابراین در آن زمان، مهمترین مکانهای نمایشی این استان، همان تکایا و محل‌های اجرای تعزیه بوده است. هنوز هم اجرای تعزیه در شهرهای مختلف این استان با شور و مشارکت فراوانی همراه است. از این نظر، شهر تفرش جزو سرآمدان است. در گذشته، اراک دارای حسینیّه یا تکیه بزرگی نبوده و بازار این شهر مهمترین مکان برگزاری تعزیه به شمار می‌رفته است. به همین منوال تعزیه سیار اراک شیوه‌ای خاص از اجرای این آیین است که مکان برگزاری آن در بازار این شهر است و بدین صورت است که ابتدا نقاره‌زان و شتران وارد بازار می‌شوند سپس گروه سینه‌زان و بعد از آن شبیه‌خوانان می‌آیند و طول بازار را از ابتدا تا انتها طی می‌کنند. دسته شبیه‌خوانان که وارد می‌شوند، هر دسته به طور مجزا گوشه‌هایی از یک تعزیه را اجرا می‌کند. بازار تاریخی اراک که حدود یک کیلومتر طول دارد به دلیل برخورداری از سقف‌های سیزی (قوس‌دار) قابلیت ویژه‌ای در انعکاس صدا دارد و از این حیث مکان مناسبی برای اجرای تعزیه است. تفرش از دوره قاجار یکی از مراکز مهم اجرای تعزیه و خاستگاه هنرمندان صاحب‌نام شبیه‌خوان در زمان ناصرالدین‌شاه بوده است. محل اجرای نمایش در تکایای این شهر عموماً سکوی بزرگی در وسط به بلندی نیم متر و به اشکال مربع یا مستطیل است که از دو طرف، پله و راه شیب‌داری برای رفت و آمد شبیه‌خوان‌ها دارد که به آن تختگاه یا خیمه‌گاه می‌گویند. شهر تفرش بیش از ده تکیه دارد که تکیه زاغرم، شش ناو و خلجان، مهم‌ترین آن‌هايند.

یک سال پس از تأسیس نخستین سینمای اراک در محل کنونی اداره برق در فاصله سالهای ۱۳۱۲ تا ۱۳۱۳ گروه تئاتر کمیک شکل گرفت. این تالار یکی از مهمترین مکانهای اجرای نمایش تا سالیان بعد بود که توسط مهندسی آلمانی ساخته شده بود. سالنهای مدارس و باشگاه‌های ورزشی نظیر باشگاه ورزشی راه‌آهن از جمله مکانهای نمایشی طی سالهای ۱۳۲۰ تا ۱۳۳۲ خورشیدی است. از جمله دیگر مکانهای اجرای نمایش تا سالهای بعد می‌توان به سالن دبیرستان صمصامی بیات، سالن دبیرستان پهلوی سابق (علی‌بن ابیطالب (ع) فعلی)، سالن دبیرستان مجیدی (امام محمدباقر(ع) فعلی) اشاره کرد.

پس از انقلاب در اواخر دهه ۶۰ راه‌اندازی و تأسیس رشته نمایش با گرایش بازیگری و ادبیات نمایشی در دانشگاه آزاد اسلامی اراک، باعث رونق و تأثیری بسزا در رشد و بالندگی هنر نمایش اراک شد.

کتابشناسی تئاتر استان مرکزی:

- حسن‌زاده، صدیقه؛ تاریخچه تئاتر و نمایش در اراک؛ ناشر: شخصی؛ ۱۳۸۹.
- میرشکرایی، محمد؛ تعزیه و آیین‌های عاشورایی: مجموعه هفت مقاله مردم‌شناختی؛ انتشارات نمایش؛ ۱۳۸۸.
- ایزدی، علی «تاریخچه تئاتر در استان مرکزی از سال ۱۳۱۲ تا کنون» نمایش؛ اردیبهشت ۱۳۹۰، سال سیزدهم - شماره ۱۴۰؛ صص ۸۳ تا ۸۸.

وضعیت تالارهای استان مرکزی

در شهر اراک سه مجموعه واجد تالار، زیر نظر اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی واقع شده که برای اجرای تئاتر، بیشتر، از همانها استفاده می‌شود. در سطح استان، تالار هدایتی فرهنگسرای آیین، از نظر معماری، ابعاد، امکانات و تجهیزات، نسبت به سایرین وضعیت مناسبتری دارد و از این حیث بی‌رقیب است. البته تعدد برنامه‌های مختلف در مرکز استان و ماهیت چندمنظوره بودن این تالار، باعث شده تا کمتر در اختیار گروه‌های تئاتری قرار بگیرد. تالار مجتمع آفتاب اراک هم با آنکه ظاهر شیک و زیبایی دارد اما از نظر زیرساخت‌های اصولی و فنی و تجهیزات واجد اشکالات اساسی است. مثلاً سقف صحنه عایق نیست و در فصل بارندگی آب با شدت در تالار و حتی روی صحنه سرازیر می‌شود. فعالیتهایی که در این مجتمع صورت می‌گیرد بیشتر توسط گروه کانون مساجد است. تالار مجتمع ستارگان هم از نظر تجهیزات و امکانات در مضیقه است و دچار فرسودگی زیادی شده است. کما اینکه ارتفاع زیاد سن از سطح زمین و موقعیت نامناسب اتاق فرمان- روی سن- از جمله اشکالات فنی این تالار است که به رکود اجرای تئاتر در آن دامن زده است. با توجه به اینکه در اراک بلک باکسی هم ساخته نشده بنابراین تنها تالار مناسب و قابل استفاده برای اجرای تئاتر صحنه‌ای همان تالار هدایتی فرهنگسرای آیین است.

دانشگاه آزاد اسلامی اراک هم با وجودی که در رشته تئاتر سالیان متمادی است که دانشجوی می‌پذیرد، اکنون، فاقد تالار اختصاصی برای اجراست و فقط دو پلاتو برای تمرین دارد. تنها تالار اجرای تئاتر در صورت نیاز دانشجویان رشته تئاتر، همان تالار فردوسی سایت مرکزی دانشگاه است.

در میان تالارهای قاب‌عکسی استان مرکزی، تالار سلمان ساوجی شهر ساوه، پس از تالار هدایتی فرهنگسرای آیین اراک، از نظر ابعاد و کیفیت و بطور کلی مناسب برای اجرای تئاتر، حائز اهمیت ویژه است. در مجموعه مجتمع فرهنگی هنری ساوه علاوه بر تالار قاب‌عکسی سلمان ساوجی پلاتو شهید چمران هم برای اجرا واقع شده است. معماری، ابعاد و کیفیت این پلاتو هم در سطح استان مرکزی بی‌نظیر است. پلاتو شهید چمران ساوه، با کمک مالی خیرین و به اهتمام آقای محمودی فر، ساخته شده که از سوی اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی ساوه هم مورد حمایت قرار گرفته است. سالن شهید آوینی هم در این مجتمع برای تمرین وجود دارد که در اختیار گروه‌های هنری قرار می‌گیرد. تالار مجتمع حسابی تفرش به علت زاویه دیوارهای کناری نسبت به دیوار انتهایی صحنه، عمق متغیری دارد که در بیشترین مقدار ۶ متر است و همین مسئله، وضعیت اجرای تئاتر را در آن بغرنج می‌سازد. آمفی‌تئاتر روباز شهید حانمی متعلق به شهرداری تفرش نیز از دیگر مکانهای نمایشی این شهر است. می‌توان گفت تالار آشتیان و خمین هم از نظر فنی و معماری نسبتاً مناسب است. تجهیزات تالار آشتیان به همت خیرین؛ دکتر محمدتقی خرسندی با کمکی به مبلغ ۸۰ میلیون تومان و آقای عباد کریمی با کمکی بالغ بر ۱۱۰ میلیون تومان ساخته شده است و در زمان بازدید (آذرماه ۱۳۹۶) هم کار ساخت در این تالار ادامه داشت. تالار دلجان اصلاً امکانات و تجهیزات قابل‌ذکری ندارد. در استان مرکزی، از نظر رونق تئاتر، اراک و ساوه بیشترین فعالیت را داراست. پس از آن، آشتیان و تفرش و خمین و دلجان نسبتاً در یک سطح قرار دارند. در شازند و محلات هم گاهی فعالیتهای تئاتری صورت می‌گیرد اما از نظر مکان مناسب اجرا، گروه‌های هنری در مضیقه‌اند. مجتمع فرهنگی هنری محلات حدود ۹۰ درصد تکمیل شده و در انتظار بودجه برای پایان ساخت و ساز است.

از سوی انجمن هنرهای نمایشی ایران، تا آبانماه ۱۳۹۶ در مجموع برای ۲۰ گروه تئاتری استان مرکزی پروانه فعالیت صادر شده است و تا این تاریخ، مجموع پروانه‌های صادر شده در کشور، ۷۷۷ فقره است.

تالارهای استان مرکزی

در ادامه، تالارهایی که در ردیف‌هایی با رنگی غیر از رنگ زمینه برجسته شده به همین ترتیب، یعنی به اولویت الفبایی نام شهرستان‌ها، در صفحات بعدی به صورت مشروح توصیف و تحلیل شده است. اهمیت تالارهای برجسته شده بواسطه اجرای نمایش و قابلیت‌های نمایشی آنها بوده است و باقی صرفاً جنبه آماری دارد. تعداد تالارهایی که در استان مرکزی از طریق منابع موثق و بصورت میدانی شناسایی شد ۴۲ تالار است که از این تعداد ۱۱ تالار به اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی تعلق دارد. از مجموع تالارهای این استان در حال حاضر ۸ تالار در زمینه اجرای نمایش فعال محسوب می‌شوند.

ردیف	شهرستان نام تالار	تأسیس مالک	وضعیت	نوع صحنه	ظرفیت	شماره تلفن	صفحه	
۱	آشتیان	تالار استاد عباس اقبال آشتیانی	۱۳۷۵	فرهنگ و ارشاد اسلامی	فعال	قاب عکسی	۱۱۲	۰۸۶۳۷۲۲۵۸۵۷
۲	آشتیان	تالار کانون معصومیه		آموزش و پرورش	غیر فعال	قاب عکسی	۲۰۰	۰۸۶۳۷۲۲۲۰۹۹
۳	آشتیان	تالار پروفسور حسابی		دانشگاه آزاد اسلامی	غیر فعال	قاب عکسی	۶۰۰	۰۸۶۳۷۲۲۲۵۰۰
۴	اراک	تالار استاد محمد مهدی هدایتی فرهنگسرای آینه	۱۳۷۸	فرهنگ و ارشاد اسلامی	فعال	قاب عکسی	۳۰۰	۰۸۶۳۳۱۳۳۳۰۹
۵	اراک	تالار مجتمع فرهنگی هنری آفتاب	۱۳۹۰	فرهنگ و ارشاد اسلامی	فعال	قاب عکسی	۳۱۶	۰۸۶۳۲۷۹۱۰۵۰
۶	اراک	تالار مجتمع فرهنگی هنری ستارگان	۱۳۴۷	فرهنگ و ارشاد اسلامی	غیر فعال	قاب عکسی	۸۰۰	۰۸۶۳۲۲۱۰۹۰
۷	اراک	تالار فرهنگسرای شهر		شهرداری	غیر فعال	قاب عکسی	۵۰۰	۰۸۶۳۳۶۸۱۸۷۰
۸	اراک	تالار امام علی(ع)		آموزش و پرورش	غیر فعال	قاب عکسی	۷۰۰	۰۸۶۳۳۱۳۲۶۶۳
۹	اراک	تالار پامچال		هلال احمر	غیر فعال	قاب عکسی	۳۰۰	۰۸۶۳۲۲۲۶۰۳۱
۱۰	اراک	تالار امام خمینی(ره)		آموزش و پرورش	غیر فعال	قاب عکسی	۳۰۰	۰۸۶۳۳۱۳۲۶۶۳
۱۱	اراک	تالار مرکز شماره ۱		کانون پرورش فکری	غیر فعال	قاب عکسی	۱۵۰	۰۸۶۳۳۶۷۴۱۰۰
۱۲	اراک	تالار فردوسی		دانشگاه آزاد اسلامی	غیر فعال	قاب عکسی	۳۰۰	۰۸۶۳۴۱۳۲۴۵۱
۱۳	اراک	تالار ۸ شهریور		دانشگاه سراسری	غیر فعال	قاب عکسی	۳۰۰	۰۸۶۳۲۷۸۰۸۰۳
۱۴	تفرش	تالار مجتمع فرهنگی هنری پرفسور حسابی	۱۳۸۶	فرهنگ و ارشاد اسلامی	فعال	قاب عکسی	۳۰۰	۰۸۶۳۶۲۲۲۸۱۵
۱۵	تفرش	تالار دانشگاه سراسری		دانشگاه سراسری	غیر فعال	قاب عکسی	۱۵۰	۰۸۶۳۶۲۲۷۴۳۰
۱۶	تفرش	تالار دانشگاه آزاد اسلامی		دانشگاه آزاد	غیر فعال	قاب عکسی	۱۰۰	۰۸۶۳۶۲۳۸۵۰۱
۱۷	تفرش	تالار دانشگاه پیام نور		دانشگاه پیام نور	غیر فعال	قاب عکسی	۱۰۰	۰۸۶۲۶۲۲۶۹۱۲
۱۸	تفرش	تالار سپاه		سپاه پاسداران	غیر فعال	قاب عکسی	۱۰۰	۰۸۶۳۶۲۲۵۴۹۶
۱۹	خمین	تالار مجتمع فرهنگی کوثر	۱۳۸۱	فرهنگ و ارشاد اسلامی	فعال	قاب عکسی	۲۴۶	۰۸۶۴۶۳۳۴۸۰۹
۲۰	خمین	تالار فرهنگسرای امام خمینی(ره)		آموزش و پرورش	غیر فعال	قاب عکسی	۳۵۰	۰۸۶۴۶۳۳۰۵۱۱

فرهنگ جامع تمانناخانه‌های ایران

تالارهای نمایش استان مرکزی

۲۱	خمین	تالار بیت امام خمینی(ره)	مؤسسه تنظیم و نشر	غیرفعال	قاب‌عکسی	۳۰۰	۰۸۶۴۶۲۲۸۰۵۳
۲۲	خمین	تالار دانشگاه آزاد اسلامی	دانشگاه آزاد	غیرفعال	قاب‌عکسی	۳۵۰	۰۸۶۴۶۳۳۷۸۰۱
۲۳	دلیجان	تالار مجتمع فرهنگی غدیر	فرهنگ و ارشاد اسلامی	فعال	قاب‌عکسی	۷۰	۰۸۶۴۴۲۲۴۷۴۴
۲۴	دلیجان	تالار کتابخانه عمومی اشراق	نهاد کتابخانه‌ها	غیرفعال	قاب‌عکسی	۱۰۰	۰۸۶۴۴۲۲۸۵۲۰
۲۵	دلیجان	تالار سینما کانون	آموزش و پرورش	غیرفعال	قاب‌عکسی	۲۴۰	۰۸۶۴۴۲۳۴۰۲۲
۲۶	دلیجان	تالار سوم خرداد	سپاه پاسداران	غیرفعال	قاب‌عکسی	۴۷۰	۰۲۱۸۸۹۰۱۳۳۴
۲۷	دلیجان	تالار هلال احمر	هلال احمر	غیرفعال	قاب‌عکسی	۲۰۰	۰۸۶۳۲۲۲۶۰۳۱
۲۸	دلیجان	تالار مجتمع فرهنگی فاضلین نراقی - نراق	نهاد کتابخانه‌ها	غیرفعال	قاب‌عکسی	۱۰۰	۰۸۶۴۴۴۶۲۲۰۱
۲۹	ساوه	تالار سلمان ساوجی مجتمع فرهنگی هنری	فرهنگ و ارشاد اسلامی	فعال	قاب‌عکسی	۳۸۵	۰۸۶۴۲۲۳۳۲۲۰
۳۰	ساوه	تماشاخانه شهید چمران	فرهنگ و ارشاد اسلامی	فعال	بلک‌باکس	۱۲۰	۰۸۶۴۲۲۳۳۲۲۰
۳۱	ساوه	تالار کانون شهدای محراب	آموزش و پرورش	غیرفعال	قاب‌عکسی	۱۵۰	۰۸۶۴۲۲۴۱۳۰۱
۳۲	ساوه	تالار کانون پرورش شماره ۱	کانون پرورش فکری	غیرفعال	قاب‌عکسی	۸۰	۰۲۵۵۲۲۲۳۷۵۰
۳۳	ساوه	تالار کانون پرورش شماره ۲	کانون پرورش فکری	غیرفعال	قاب‌عکسی	۱۰۰	۰۲۵۵۲۲۲۷۳۷۰
۳۴	ساوه	تالار هلال احمر	هلال احمر	غیرفعال	قاب‌عکسی	۲۵۰	۰۸۶۴۲۲۲۲۰۱۳
۳۵	ساوه	تالار آموزشکده سماء	دانشگاه آزاد	غیرفعال	قاب‌عکسی	۲۰۰	۰۸۶۴۲۴۳۳۳۴۲
۳۶	ساوه	تالار دانشکده کشاورزی شهرک دانشگاهی	دانشگاه آزاد	غیرفعال	قاب‌عکسی	۲۵۰	۰۸۶۴۲۴۳۳۳۴۲
۳۷	ساوه	تالار حوزه علمیه	حوزه علمیه	غیرفعال	قاب‌عکسی	۲۰۰	۰۲۵۵۲۲۳۹۹۹
۳۸	شازند	تالار مجتمع فرهنگی هنری	فرهنگ و ارشاد اسلامی	غیرفعال	قاب‌عکسی	۱۰۰	۰۸۶۳۳۱۳۸۰۵۱
۳۹	شازند	تالار کتابخانه عمومی آستانه علوی	نهاد کتابخانه‌ها	غیرفعال	قاب‌عکسی	۱۰۰	۰۸۶۳۸۴۳۳۶۹۹
۴۰	شازند	تالار کتابخانه عمومی هندودر	نهاد کتابخانه‌ها	غیرفعال	قاب‌عکسی	۱۰۰	۰۸۶۳۸۴۲۳۶۰۶
۴۱	کمیجان	تالار کتابخانه فخرالدین عراقی	نهاد کتابخانه‌ها	غیرفعال	قاب‌عکسی	۱۰۰	۰۸۶۳۵۴۵۴۷۷۰
۴۲	محلات	پلاتو اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی	فرهنگ و ارشاد اسلامی	غیرفعال	قاب‌عکسی	۱۰۰	۰۸۶۴۳۲۲۴۸۹۰

• معیار فعال و غیرفعال، صرفاً بر حسب فعالیت‌های تئاتری و دسترسی عموم به تالارهاست. ممکن است تالاری که در اینجا «غیرفعال» عنوان شده در سایر زمینه‌های هنری و فرهنگی فعال به شمار آید و یا به دلیل تعلق به نهادهایی نظیر آموزش و پرورش و دانشگاه، صرفاً در دسترس دانش‌آموزان و دانشجویان بوده و در موارد معدودی در دسترس عموم باشد. لازم به ذکر است در جدول بالا پلاتو رادی دانشگاه نبی اکرم هرچند به خاطر موقعیت دانشگاهی آن، به طور مستمر در دسترس عموم نیست اما به دلیل اهمیت اجراهای تئاتری آن برای دانشجویان رشته تئاتر این دانشگاه، جزو تالارهای فعال منظور شده است.

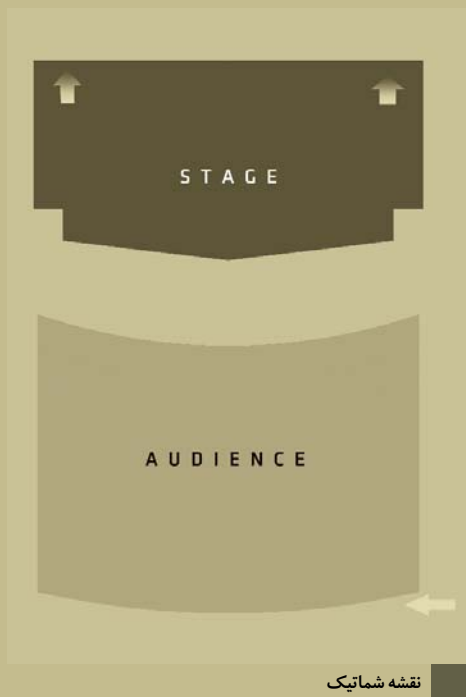
تالار استاد عباس اقبال آشتیانی

شهر / استان	آشتیان / مرکزی
سال تأسیس	۱۳۷۵
مالک	اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی
بهره‌بردار	انجن نمایش
وضعیت اجرای نمایش	فعال
کاربری تالار	چند منظوره
محل استقرار	داخل مجتمع، طبقه همکف
نشانی	خیابان شهید بهشتی، کوچه شهید احمدی، جنب پارک هفتادودتن
شماره تماس	با پیش‌شماره شهرستان ۰۸۶۳۷۲۲۵۸۵۷

فرهنگ جامع تماشاخانه‌های ایران

تالارهای نمایش استان مرکزی

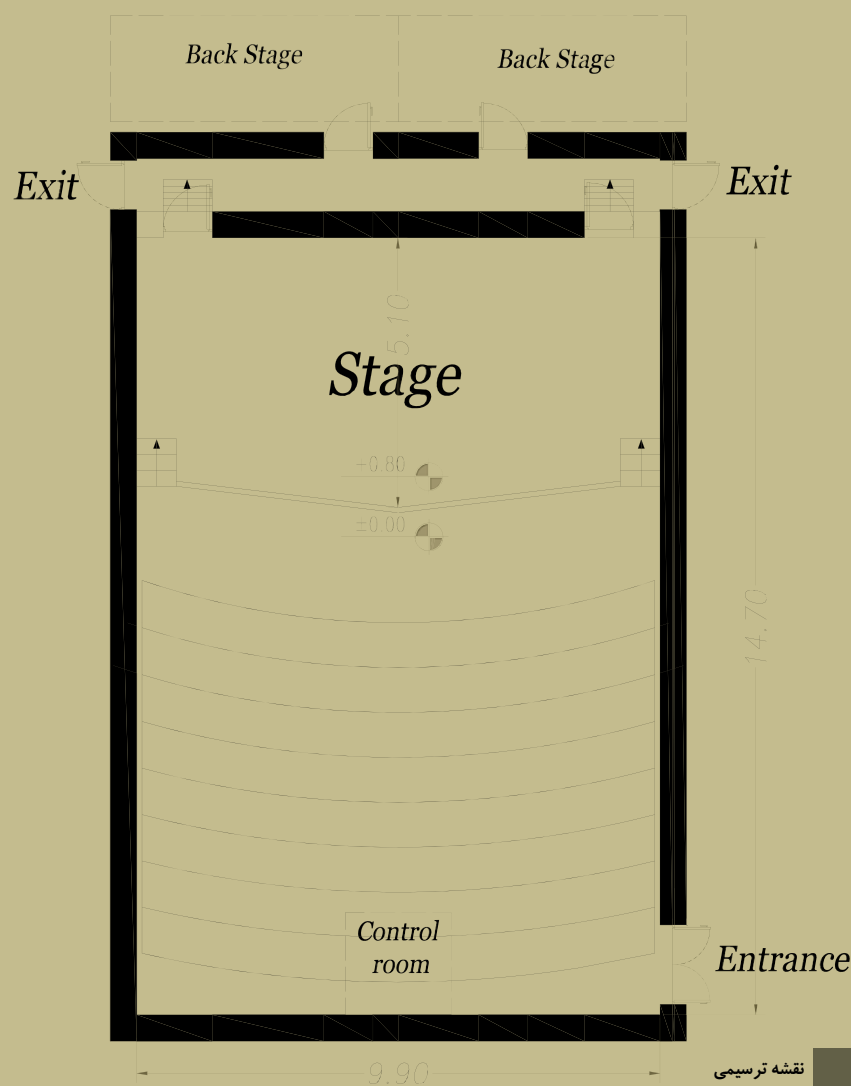

نقشه شماتیک

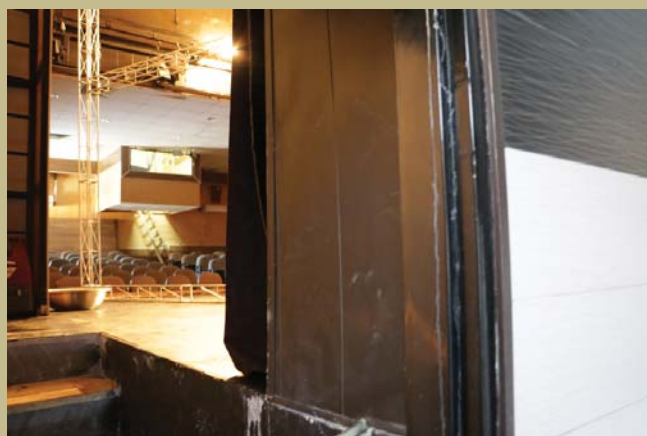
صحنه	
نوع صحنه	قاب عکسی
پوشش کف صحنه	سنگ، روکش اپوکسی
پوشش دیوارهای صحنه	PVC (در حال ساخت)
پرده	کناره رو، مکانیزه، مخمل قهوه‌ای (در حال تجهیز)
سالن تماشا	
پوشش دیوارها	PVC
صندلی‌ها	تاشو، فلزی با رویه مخمل راه راه
پوشش کف	اپوکسی، در حال ساخت
اتاق فرمان	پشت جایگاه تماشا، مشرف به صحنه
اتاق گریم	پشت اتاق صحنه یک اتاق
تجهیزات آتش‌نشانی	کپسول آتش‌نشانی
گرمایش و خنک‌کننده	پکیج (در حال ساخت)
تجهیزات نور و صدا	
نور	۱۲ دستگاه نورافکن (تخت) ۵۰۰ و ۱۰۰۰ وات، ۳ دستگاه اسپات، moving اسپات تازه خریداری شده
میز کنترل نور	فعلا دیمر ندارد؛ آمپلی‌فایر
میز کنترل صدا	میکسر D&D ۱۲ خط
فنی	تکنیسین نور و صدا آقای احمد اسلام‌پور است. آیفون از اتاق فرمان به پشت صحنه دارد. سیستم ارتباط صوتی اتاق فرمان با عوامل اجرایی روی صحنه بوسیله گوشی بی‌سیم برقرار است. نردبان فلزی ثابت از پشت بالهای صحنه برای تنظیم نورهای سقف وجود دارد.

● توضیحات

تالار در حال تجهیز است. راهروی پشت صحنه برای ارتباط طرفین صحنه دارد. مناسبترین مسیر انتقال دکور به صحنه از طریق دربهای ورودی سالن است. دوربین مدار بسته دارد. دستگاه پروژکشن بر روی سقف، در محل تلاقی صحنه و سالن و پرده نمایش در انتهای صحنه نصب نشده است. سالن انتظار ندارد. تجهیزات تالار به اهتمام خیرین؛ دکتر محمدتقی خرسندی با کمکی به مبلغ ۸۰ میلیون تومان و آقای عباد کریمی با کمکی بالغ بر ۱۱۰ میلیون تومان ساخته شده. آقای کریمی از فعالان و هنرمندان تئاتر آشتیان است.

مشخصات سالن	
طول سرتاسری	۱۴,۷
عرض سرتاسری	۹,۹
عرض صحنه	۹,۹
دهانه صحنه	۹,۹
عمق صحنه	۵,۱
ارتفاع صحنه (تا سقف)	۴,۵۹
ارتفاع قابل دید صحنه	۲,۵۶
ارتفاع سن	۰,۸
ارتفاع سالن تماشا در جلو	۴,۲۴
ارتفاع سالن تماشا در انتها	۳,۴۴
تعداد پلکان سن	۳
تعداد پلکان کف سالن	۹
تعداد ردیف‌ها	۸
فاصله ردیف اول تا سن	۲,۱۸
فاصله بین دو ردیف	۰,۸۴
تعداد صندلی‌ها	۱۱۲
تعداد درب‌ها	۱
ابعاد درب‌ها	۲,۱ * ۱,۶
عرض راهروی میانی	۱,۱۱

تالار استاد محمد مهدی هراتی فرهنگسرای آینه

شهر / استان	اراک / مرکزی
سال تأسیس	۱۳۷۸
مالک و بهره‌بردار	اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی
وضعیت اجرای نمایش	فعال
کاربری تالار	چند منظوره
محل استقرار	داخل مجتمع، طبقه همکف
نشانی	شهرک شهید بهشتی (هیکو)، فاز ۱، فرهنگسرای آینه
شماره تماس	با پیش‌شماره شهرستان ۰۸۶۳۳۱۳۳۳۰۹

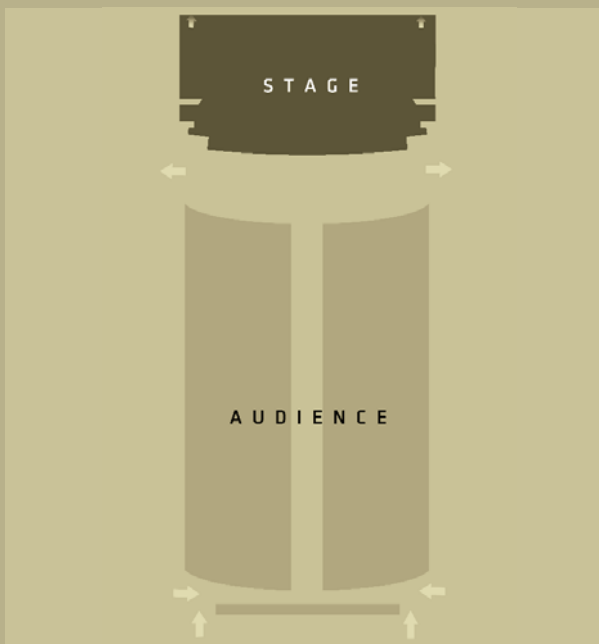

صحنه	
نوع صحنه	قاب عکسی
پوشش کف صحنه	چوب
پوشش دیوارهای صحنه	گچ
پرده	کناره رو، مکانیزه، مخمل قرمز
سالن تماشا	
پوشش دیوارها	چوب
صندلی‌ها	ناشو، فلزی با رویه مخمل قرمز
پوشش کف	پارکت پلاستیکی
اتاق فرمان	پشت جایگاه تماشا، مشرف به صحنه
اتاق گریم	۲ اتاق، پشت صحنه
تجهیزات آتش‌نشانی	کپسول آتش‌نشانی و شستی هشدار دهنده و FIREBOX
گرمایش و خنک کننده	هواساز
تجهیزات نور و صدا	
نور	۱۵ دستگاه نورافکن (تخت) عموماً از کار افتاده، ۶ دستگاه اسپات، رقص نور، فلشر
میز کنترل نور	دیمر ۲ دستگاه LITE PUTER ۱۲ خط، دوین قدیمی برای نورهای سقف
میز کنترل صدا	میکسر SOUND CRAFT ۲۴ خط
فنی	سیستم نوری تالار نسبتاً مناسب است. تکنیسین نور و صدا آقای مهدی صفارزاده است. از اتاق فرمان به پشت صحنه آیفون دارد. سیستم ارتباط صوتی اتاق فرمان با عوامل اجرایی روی صحنه برقرار است. تالار مجهز به یک دستگاه بالابر برقی است. طرفین صحنه مجهز به نردبان ثابت روی دیوار و راه گربه‌رو برای دسترسی به نورخان و سقف صحنه است.

فرهنگ جامع تماننا خانه‌های ایران

تالارهای نمایش استان مرکزی

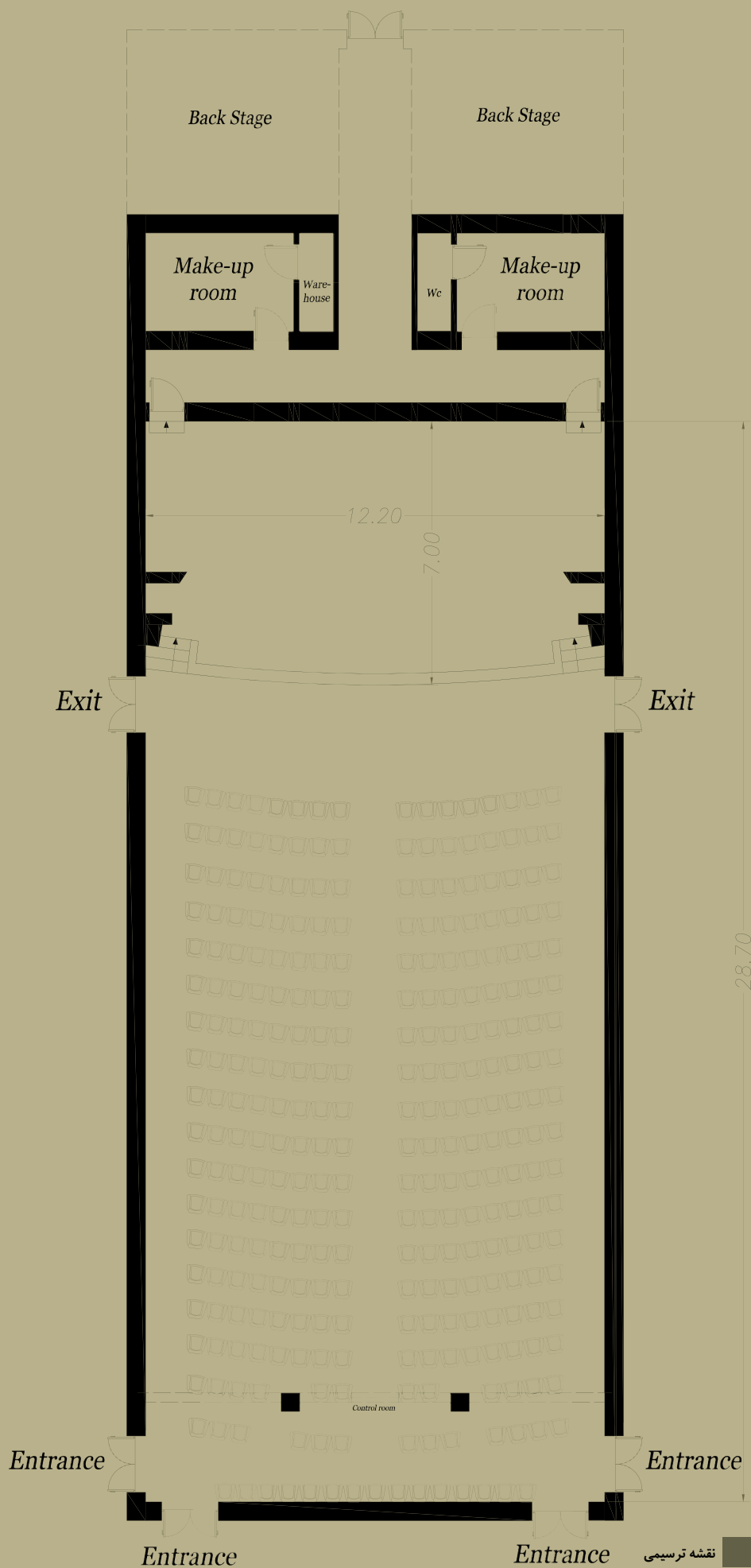

نقشه شماتیک

● توضیحات

راهروی پشت صحنه برای ارتباط طرفین صحنه دارد. مناسبترین مسیر انتقال دکور به صحنه از طریق دربهای ورودی سالن است. دوربین مدار بسته دارد. یک دستگاه پروژکشن بر روی سقف، در محل تلاقی صحنه و سالن و یک پرده نمایش ثابت در انتهای صحنه نصب شده است. از آنجا که سالن درون مجتمع واقع شده واجد سالن انتظار است. از جمله امکانات رفاهی این مجموعه سرویس بهداشتی و آبسردکن است. کتابخانه دارد و انجمن نمایش در همین مجموعه مستقر است. با توجه به اینکه تالارهای مجتمع آفتاب و ستارگان عملاً برای گروه‌های هنری و انجمن هنرهای نمایشی غیرقابل استفاده‌اند و همچنین در این شهر بلک باکس هم ساخته نشده بنابراین تنها تالار مناسب و قابل استفاده برای اجرای تئاتر صحنه‌ای همین تالار هدایتی فرهنگسرای آینه است. این سالن مهمترین سالن اراک محسوب می‌شود. چنانکه اشاره شد در این مجموعه پلاتو هم وجود ندارد و در جشنواره‌های تئاتر فضاهایی بصورت موقت برپا می‌گردد و با پایان جشنواره جمع می‌شود. سایر امکانات رفاهی و فرهنگی فرهنگسرای آینه عبارتند از: نگارخانه استاد اسماعیل آشتیانی؛ با مساحت ۲۰۰ متر مربع، قابلیت نمایش ۵۰ اثر و برگزاری نمایشگاه‌های فرهنگی و هنری. سالن گردهمایی؛ با ظرفیت ۵۰ نفر، مجهز به ویدئو پرژکتور، امکانات صوتی و تصویری. سالن اجتماعات پرفسور حسابی؛ با مساحت ۲۰۰ متر مربع ظرفیت ۲۰۰ نفر برای برگزاری جلسات، همایش، کلاسهای آموزشی، آزمون‌های ۱۵۰ تا ۲۰۰ نفره، با قابلیت نصب ویدئو پرژکتور. ۳ سالن (سررا) با مساحت تقریبی ۳۲۰ مترمربع جهت برگزاری نمایشگاه‌های فرهنگی، هنری. محوطه باز فرهنگسرا جهت اجرای نمایش خیابانی، شبیه خوانی، برگزاری نمایشگاه‌ها و مراسم دیگر. کتابخانه آیت الله العظمی اراکی (ره)؛ دارای ۱۹۵۵۸ نسخه (۱۷۶۲۸ عنوان) کتاب، بخش مرجع، سالن مطالعه، بخش نشریات و بخش کودکان. لازم به ذکر است دو فقره از صندلی‌های تالار نسبت به صحنه دید ندارند و شاید برای راهنمایان تالار تعبیه شده باشد. به هر روی، بدون در نظر گرفتن این دو، تعداد صندلی‌های این تالار ۲۹۸ صندلی است.

مشخصات سالن	
طول سرتاسری	۲۸,۷
عرض سرتاسری	۱۲,۲
عرض صحنه	۱۲,۲
دهانه صحنه	۱۰
عمق صحنه	۷
ارتفاع صحنه (تا سقف)	۷,۵۸
ارتفاع قابل دید صحنه	۶
ارتفاع سن	۰,۸۸
ارتفاع سالن تماشا در جلو	۶,۹
ارتفاع سالن تماشا در انتها	۳
تعداد پلکان سن	۳
تعداد پلکان کف سالن	۱۷
تعداد ردیف‌ها	۱۹
فاصله ردیف اول تا سن	۳,۴
فاصله بین دو ردیف	۰,۸۷
تعداد صندلی‌ها	۳۰۰
تعداد درب‌ها	۶
ابعاد درب‌ها	۲,۲۵*۱,۵
عرض راهروی میانی	۱
عرض راهروی کناری	۱,۲

فرهنگ جامع تمانناخانه‌های ایران

تالارهای نمایش استان مرکزی

تالار مجتمع فرهنگی هنری آفتاب

اراک / مرکزی

شهر / استان

۱۳۹۰

سال تأسیس

اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی

مالک و بهره‌بردار

فعال

وضعیت اجرای نمایش

چند منظوره

کاربری تالار

داخل مجتمع، طبقه همکف

محل استقرار

کوی امام علی، خیابان سوم شعبان

نشانی

با پیش‌شماره شهرستان ۰۸۶۳۲۷۹۱۰۵۰

شماره تماس

فرهنگ جامع تماشاخانه‌های ایران

تالارهای نمایش استان مرکزی

صحنه	
نوع صحنه	قاب عکسی
پوشش کف صحنه	پارکت چوبی
پوشش دیوارهای صحنه	MDF
پرده	کناره رو، مکانیزه، مخمل قرمز
سالن تماشا	
پوشش دیوارها	MDF
صندلی‌ها	تاشو، فلزی با رویه مخمل قرمز
پوشش کف	پارکت چوب
اتاق فرمان	بالکن پشت جایگاه تماشا، مشرف به صحنه
اتاق گریم	زیر سن مجهز به حمام و سرویس بهداشتی، از زیر سن راه دارد
تجهیزات آتش‌نشانی	کپسول آتش‌نشانی و شستی هشدار دهنده و FIRE BOX
گرمایش	چیلر
خنک کننده	چیلر
تجهیزات نور و صدا	
نور	۵ دستگاه نورافکن (تخت)، ۱۰ دستگاه اسپات، ۳ دستگاه ترنر ۲ کاسه‌ای
میز کنترل نور	جعبه فیوز مینیاتوری دارد
میز کنترل صدا	میکسر RAMSA ۲۴ کانال
فنی	متصدی نور و صدا آقای مصطفی ذوالفقاری است. از اتاق فرمان به پشت صحنه آیفون ندارد. سیستم ارتباط صوتی اتاق فرمان با عوامل اجرایی روی صحنه برقرار نیست.

توضیحات

مناسبترین مسیر انتقال دکور به صحنه از طریق دربهای ورودی سالن است. دوربین مدار بسته دارد. یک دستگاه پروژکشن بر روی سقف، در پیشانی بالکن نصب شده است. پرده نمایش در انتهای صحنه نصب شده و به هنگام لزوم بوسیله کنترل جمع و یا باز می‌شود. از آنجا که سالن درون مجتمع واقع شده و جاد سالن انتظار است. از جمله امکانات رفاهی این مجموعه سرویس بهداشتی و آبسردکن است. مجموعه نگهبان ندارد و تکفل و نگهداری از آن توسط کانون مساجد انجام می‌شود. این تالار با وجود ظاهر شیک و زیبایی که دارد اما از نظر زیرساخت معماری و اصول فنی ساخت و تجهیز اشکالات فراوانی دارد مثلاً سقف صحنه عایق نیست و در فصل بارندگی آب با شدت زیادی در تالار و حتی روی صحنه سرازیر می‌شود. گروه‌های هنری انجمن نمایش در این تالار فعالیت چندانی ندارند و فعالیتهایی که در این مجتمع صورت می‌گیرد بیشتر توسط گروه کانون مساجد شکل می‌گیرد.

مشخصات سالن	
طول سرتاسری	۲۵,۷
عرض سرتاسری	۱۵,۳۵
عرض صحنه	۱۱,۳۴
دهانه صحنه	۹
عمق صحنه	۸,۸۵
ارتفاع صحنه (تا سقف)	۵,۷۲
ارتفاع سن	۰,۹۸
ارتفاع سالن تماشا در جلو	۶,۵۵
ارتفاع سالن تماشا در انتها	۲,۷۵
تعداد پلکان سن	۳
تعداد پلکان کف سالن	۱۴
تعداد ردیف‌ها	۱۲
فاصله ردیف اول تا سن	۴
فاصله بین دو ردیف	۰,۸۶
تعداد صندلی‌ها	۲۵۶
	۶۰+ (بالکن)
تعداد درب‌ها	۵
ابعاد درب‌ها	۱,۹۲*۲
عرض راهروی میانی	۱,۱۳
عرض راهروی کناری	۱,۷۷

تالار مجتمع فرهنگی هنری ستارگان	
شهر / استان	اراک / مرکزی
سال تأسیس	۱۳۴۷
مالک و بهره بردار	اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی
وضعیت اجرای نمایش	غیرفعال
کاربری تالار	چند منظوره
محل استقرار	داخل مجتمع طبقه همکف
نشانی	خیابان امام خمینی (ره)، نرسیده به چهارراه دکتر حسینی، مجتمع ستارگان
تلفن	با پیش شماره شهرستان ۰۸۶۳۲۲۱۰۹۰

صحنه	
نوع صحنه	قاب عکسی
پوشش کف صحنه	پارکت چوبی
پوشش دیوارهای صحنه	MDF
پرده	کناره رو، مکانیزه، مخمل قهوه‌ای
سالن تماشا	
پوشش دیوارها	نیم MDF نیم آکوستیک
صندلی‌ها	تاشو، فلزی با رویه مخمل قهوه‌ای
پوشش کف	موکت
اتاق فرمان	پشت صحنه و قسمتی از صحنه
اتاق گریم	پشت صحنه و زیر سن
تجهیزات آتش‌نشانی	کپسول آتش‌نشانی و شستی هشدار دهنده
گرمایش	هواساز
خنک کننده	هواساز و کولر آبی
تجهیزات نور و صدا	
نور	۵ دستگاه نورافکن(تخت)، ۱۷ دستگاه اسپات، ۳ دستگاه ترنر ۴ کاسه‌ای
میز کنترل نور	دیمر LITE PUTER ۹۶ کانال
میز کنترل صدا	میکسر ۲۶ کاناله DYNACORD
فنی	متصدی نور و صدا بخش خصوصی است. آیفون از اتاق فرمان به پشت صحنه ندارد. سیستم ارتباط صوتی اتاق فرمان با عوامل اجرایی روی صحنه برقرار نیست. پلکان فلزی یا بالابر برقی ندارد.

● توضیحات

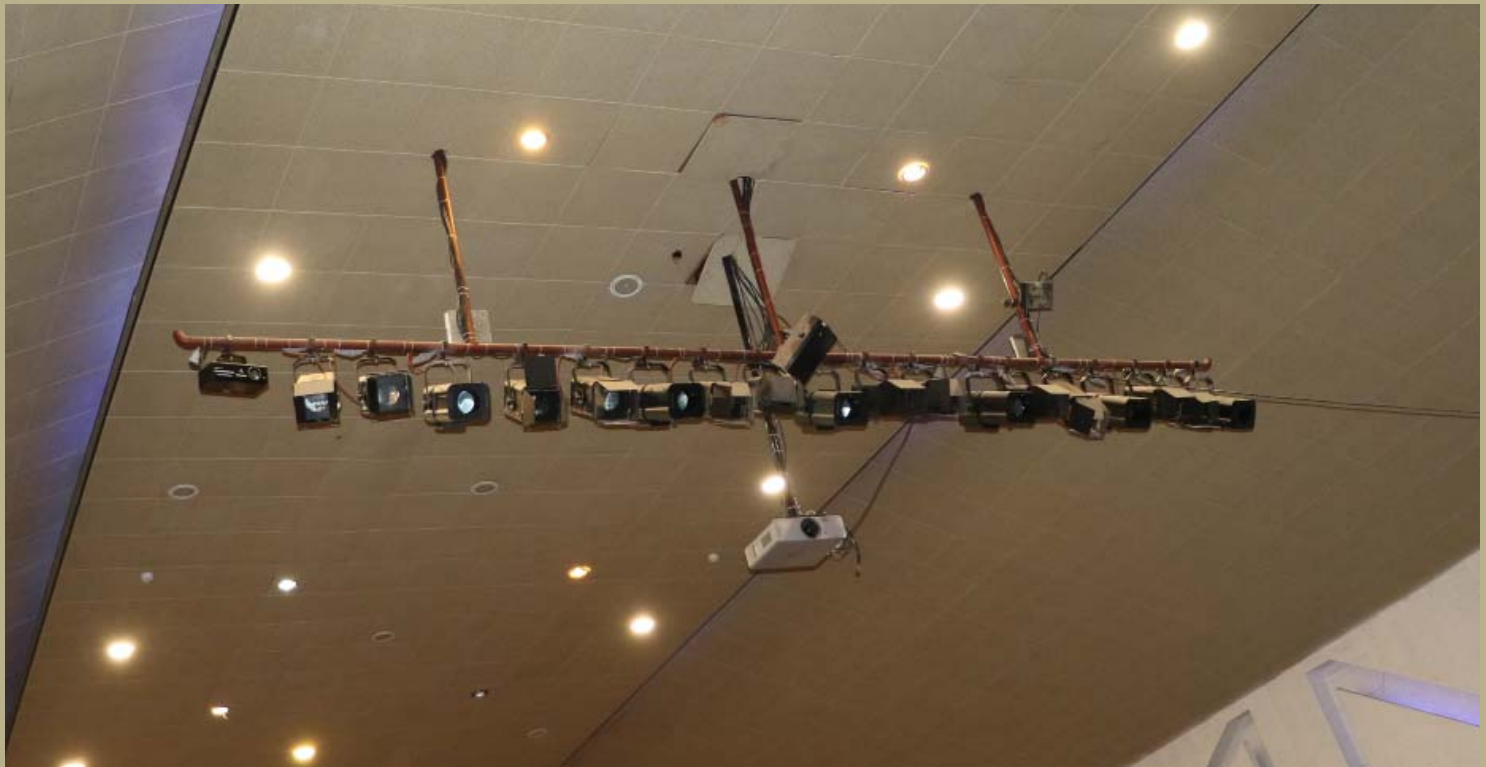
راهروی پشت صحنه برای ارتباط طرفین صحنه دارد. مناسبترین مسیر انتقال دکور به صحنه از طریق دربهای خروجی سالن است. دوربین مدار بسته دارد معیوب است. یک دستگاه پروژکشن بر روی سقف، در محل تلاقی صحنه و سالن نصب شده و یک پرده نمایش ثابت در انتهای صحنه است. چون سالن درون مجتمع واقع شده واجد سالن انتظار است. از جمله امکانات رفاهی این مجموعه سرویس بهداشتی و آبدردکن است. تالار مجتمع ستارگان از نظر تجهیزات و امکانات در مزیقه است و بیش از حد دچار فرسودگی شده است. کما اینکه ارتفاع زیاد سن از سطح زمین و موقعیت نامناسب اتاق فرمان بر روی سن از جمله اشکالات فنی این تالار است که به رکود اجرای تئاتر در آن دامن زده است.

فرهنگ جامع تماشاخانه‌های ایران

تالارهای نمایش استان مرکزی

مشخصات سالن	
طول سرتاسری	۳۵,۴
عرض سرتاسری	۲۰
عرض صحنه	۱۸
دهانه صحنه	۱۸
عمق صحنه	۶,۳۹
ارتفاع صحنه (تا سقف)	۶,۵۵
ارتفاع سن	۱,۷۹
ارتفاع سالن تماشا در جلو	۹,۷۴
ارتفاع سالن تماشا در انتها	۵,۵
تعداد پلکان سن	۸
تعداد ردیف‌ها	۲۶
فاصله ردیف اول تا سن	۳,۶۶
فاصله بین دو ردیف	۰,۸۷
تعداد صندلی‌ها	۷۰۰+ (بالکن)
تعداد درب‌ها	۴
ابعاد درب‌ها	۱,۵×۲
عرض راهروی میانی	۰,۹۵
عرض راهروی کناری	۰,۸۵

تالار مجتمعی فرهنگی هنری پروفیسور حسابی تفرش

شهر / استان

تفرش / مرکزی

سال تأسیس

۱۳۸۶

مالک و بهره‌بردار

اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی

وضعیت اجرای نمایش

فعال

کاربری تالار

چند منظوره

محل استقرار

داخل مجتمع، طبقه همکف

نشانی

خیابان پروفیسور حسابی، جنب مقبره

شماره تماس

با پیش شماره شهرستان ۰۸۶۳۶۲۲۸۱۵

صحنه	
نوع صحنه	قاب عکسی
پوشش کف صحنه	پارکت چوبی
پوشش دیوارهای صحنه	MDF و موکت
پرده	کناره رو، مکانیزه، مخمل قرمز؛ یک پردهٔ بالا پایین روی مکانیزه هم دارد که کار نمی‌کند
سالن تماشا	
پوشش دیوارها	MDF و موکت
صندلی‌ها	شماره گذاری شده/ تاشو، فلزی با رویهٔ مخمل قرمز
پوشش کف	کف پوش پلاستیکی
اتاق فرمان	پشت جایگاه تماشا، مشرف به صحنه
اتاق گریم	پشت صحنه، ۲ اتاق
تجهیزات آتش‌نشانی	کپسول آتش‌نشانی و شستی هشدار دهنده و FIRE BOX فعال نیست.
گرمایش و خنک‌کننده	هواساز
تجهیزات نور و صدا	
نور	۵ دستگاه اسپات، ۴ دستگاه ترنر ۴ کاسه‌ای
میز کنترل نور	دیمر ۳ دستگاه LITE PUTER ۶ کانال؛ جعبه فیوز مینیاتوری
میز کنترل صدا	میکسر SOUND CRAFT ۲۴ خط، آمپلی فایر ایراد دارد
فنی	تکنیسین نور و صدا علیرضا نوروزی است. آیفون از اتاق فرمان به پشت صحنه ندارد. سیستم ارتباط صوتی اتاق فرمان با عوامل اجرایی روی صحنه برقرار نیست. تالار مجهز به یک دستگاه بالابر برقی است. عمق صحنه در بیشترین اندازه ۶ متر است اما فضای مفید آن بسیار اندک است.

توضیحات

راهروی پشت صحنه برای ارتباط طرفین صحنه دارد. مناسبترین مسیر انتقال دکور به صحنه از طریق دربهای ورودی سالن است. دوربین مدار بسته دارد. دو دستگاه پروژکشن بر روی سقف، در محل تلاقی صحنه و سالن، دیگری در پنجره اتاق فرمان نصب شده و یک پردهٔ نمایش در انتهای صحنه است که بوسیلهٔ کنترل، به هنگام لزوم جمع و یا باز می‌شود. چون سالن درون مجتمع واقع شده واجد سالن انتظار است. از جمله امکانات رفاهی این مجموعه سرویس بهداشتی و آبسردکن است. آمفی‌تئاتر روباز شهید حاتمی متعلق به شهرداری تفرش نیز از دیگر مکان‌های نمایشی این شهر است.

فرهنگ جامع تمانناخانه‌های ایران

تالارهای نمایش استان مرکزی

مشخصات سالن	
طول سرتاسری	۲۲,۵
عرض سرتاسری	۲۴
عرض صحنه	۷
دهانه صحنه	۱۰
بیشترین عمق صحنه	۶
ارتفاع صحنه (تا سقف)	۶,۴۳
ارتفاع قابل دید صحنه	۵,۶۳
ارتفاع سن	۰,۵
ارتفاع سالن تماشا در جلو	۶,۹۳
ارتفاع سالن تماشا در انتها	۵,۷۵
تعداد پلکان سن	۲
تعداد پلکان کف سالن	۱۱
تعداد ردیف‌ها	۱۱
فاصله ردیف اول تا سن	۲,۱۲
فاصله بین دو ردیف	۰,۹۹
تعداد صندلی‌ها	۳۰۰
تعداد درب‌ها	۳
ابعاد درب ورودی	۲,۲۹*۲
ابعاد درب خروجی	۲,۴۴*۱,۸۳
عرض راهروی میانی	۱,۳۶
عرض راهروی کناری	۳,۳۲

در استان مرکزی چنانکه اشاره شد تکیه‌ها و اماکن متعددی برای برگزاری تعزیه وجود دارد. از میان آنها به عنوان نمونه تنها به سه تکیه تفرش اشاره‌ای مختصر داریم.

- تکیه زاغرم تفرش، سال ۱۲۷۴ هجری قمری مصادف با ۱۲۳۶ خورشیدی، توسط سید کاظم تفرشی، یکی از وزیران ناصرالدین شاه، بنا شده است. کف ایوان‌ها از کف اصلی تکیه یک متر و نیم بالاتر است. در ضلع شمالی و جنوبی تکیه هشت حجره وجود دارد که دارای طاق‌های گنبدی است و داخل صحن شش ستون، در دو ردیف سه تایی، اسقرار یافته است. مصالح به کار رفته در این بنا شامل سنگ در پی‌ها، خشت در سازه اصلی، آجر در سازه‌ها و نمادها، چوب در ستون‌ها و پوشش سقف و آهک و گل و گچ در تزئینات است. قدیمی‌ترین بخش تکیه زاغرم، ایوان ورودی ضلع جنوب شرقی است. قوس، جناقی کند بوده و اسم معمار آن در داخل رسم‌بندی‌های مرکزی ایوان ورودی نقر شده است. مقرنس کاری ظریف داخل رسم‌بندی‌های ایوان شباهت زیادی به شیوه مقرنس کاری دوران صفوی دارد.

فرهنگ جامع تمانناخانه‌های ایران

تالارهای نمایش استان مرکزی

• مسجد جامع شش‌ناو از جمله مساجد قدیمی استان مرکزی است که در محله قَم شهر تفرش واقع شده‌است. بنای اولیه مسجد از آثار دوره سلجوقیان است که در دوره‌های بعد قسمت‌هایی به آن اضافه شده‌است. علت انتخاب نام شش‌ناو برای مسجد، وجود قناتی در زیر مسجد است که توسط شش عدد ناو در بیرون مسجد و پس از عبور از زیر درخت چناری بزرگ و قدیمی، تقسیم شده و به محله‌های اطراف جریان پیدا می‌کند. در غرب مسجد حسینیه‌ای بزرگ وجود دارد که از گذشته در ماه محرم و صفر مکانی برای شبیه‌خوانی بوده‌است. اطراف حسینیه حجره‌هایی برای جایگاه تماشاگران وجود دارد و صُفه یا سکوی برجسته‌ای در وسط قرار گرفته که تعزیه بر آن اجرا می‌شود. برای ورود به صحن مسجد باید از داخل تکیه گذشت که حدود ۳۰۰ مترمربع مساحت دارد. دو طبقه است و سقف و ستون‌های چوبی دارد.

• تکیه خلچان در محله خلچان تفرش، سال ۱۲۷۸ خورشیدی، توسط کربلایی طاهر طاهری بنیانگذاری شد. معمار این بنای دو طبقه استاد حسین خلچانی و معمار نمای آن نیز استاد غلامرضا خلچانی بوده است. تکیه خلچان در طرح کلی، مستطیل شکل است و حجره‌هایی در اطراف آن در دو طبقه برای تماشا تعبیه شده است. سقف تکیه نیز شیب‌دار و شیروانی است. سقف و دیوارهای آن با تابلوهای معرق چوبی مزین به آیات، احادیث، روایات و اشعار است.

تالار مجتمع فرهنگی هنری کوثر خمین

شهر / استان خمین / مرکزی

سال تأسیس ۱۳۸۱

مالک و بهره‌بردار اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی

وضعیت اجرای نمایش فعال

کاربری تالار چند منظوره

محل استقرار داخل مجتمع، طبقه همکف

نشانی بلوار شهید بهشتی، خیابان آموزش و پرورش، کوچه اول (سمت راست) اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی

شماره تماس با پیش‌شماره شهرستان ۰۸۶-۴۶۳۳۴۸۰۹

فرهنگ جامع تماشاخانه‌های ایران

تالارهای نمایش استان مرکزی

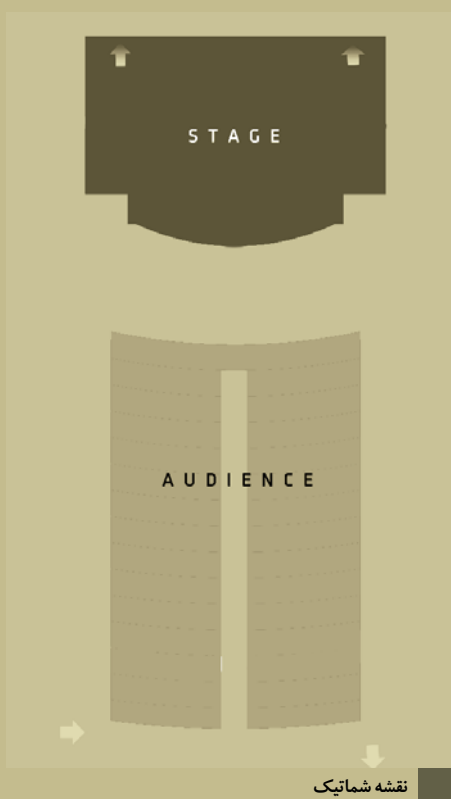

صحنه	
نوع صحنه	قاب عکسی
پوشش کف صحنه	چوب
پوشش دیوارهای صحنه	چوب و موکت
پرده	کناره رو، مکانیزه، مخمل سرمه ای (نیاز به تعمیر)
سالن تماشا	
پوشش دیوارها	چوب
صندلی‌ها	چوب تاشو، فلزی با روپیه مخمل آبی
پوشش کف	پارکت پلاستیکی (طرح چوب)
اتاق فرمان	بالکن پشت جایگاه تماشا، مشرف به صحنه
اتاق گریم	ندارد
تجهیزات آتش‌نشانی	ندارد
گرمایش	چیلر
خنک کننده	چیلر
تجهیزات نور و صدا	

نور	۷ دستگاه اسپات
میز کنترل نور	دایمر ۲۴ خط EUROLIGHT
میز کنترل صدا	میکسر ۱۲ خط MONTARBO
فنی	تکنیسین نور و صدای سالن آقای عادل کوچکی است. از اتاق فرمان به پشت صحنه آیفون دارد. سیستم ارتباط صوتی اتاق فرمان با عوامل اجرایی روی صحنه برقرار است. تالار مجهز به یک دستگاه بالابر برقی است.

توضیحات

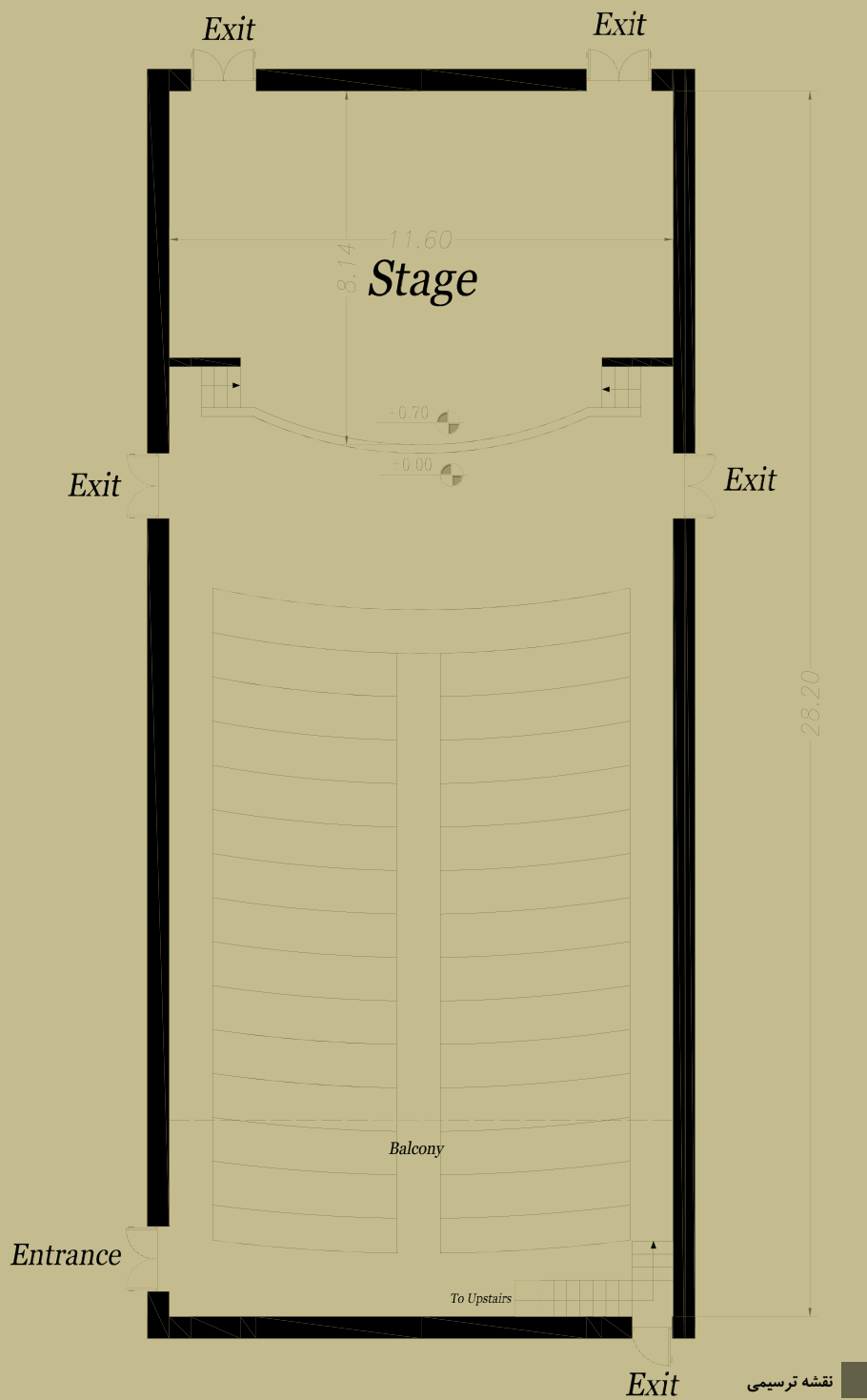
مناسبترین مسیر انتقال دکور به صحنه از طریق دربهای دیوار انتهایی صحنه است. دوربین مدار بسته دارد. یک دستگاه پروژکشن بر روی سقف، در محل تلاقی صحنه و سالن و پرده نمایش ثابت در انتهایی صحنه نصب شده است. سالن درون مجتمع واقع شده است و استفاده از امکانات رفاهی کتابخانه هم بلامانع است.

فرهنگ جامع تماشاخانه‌های ایران

تالارهای نمایش استان مرکزی

مشخصات سالن	
طول سرتاسری	۲۸,۲
عرض سرتاسری	۱۱,۶
عرض صحنه	۱۱,۶
دهانه صحنه	۸,۲۵
عمق صحنه	۸,۱۴
ارتفاع صحنه (تا سقف)	۶,۲۵
ارتفاع قابل دید صحنه	۶,۲۵
ارتفاع سن	۰,۷
ارتفاع سالن تماشا در جلو	۶,۵
ارتفاع سالن تماشا در انتها	۳
تعداد پلکان سن	۳
تعداد پلکان کف سالن	۱۱
تعداد ردیف‌ها	۱۵
فاصله ردیف اول تا سن	۳,۴۵
فاصله بین دو ردیف	۰,۸۹
تعداد صندلی‌ها	۲۳۰+ (بالکن) ۱۶
تعداد درب‌ها	۴
ابعاد درب‌ها	۲,۲۵*۱,۸۵
عرض راهروی میانی	۰,۹۷
عرض راهروی کناری	۰,۸۹

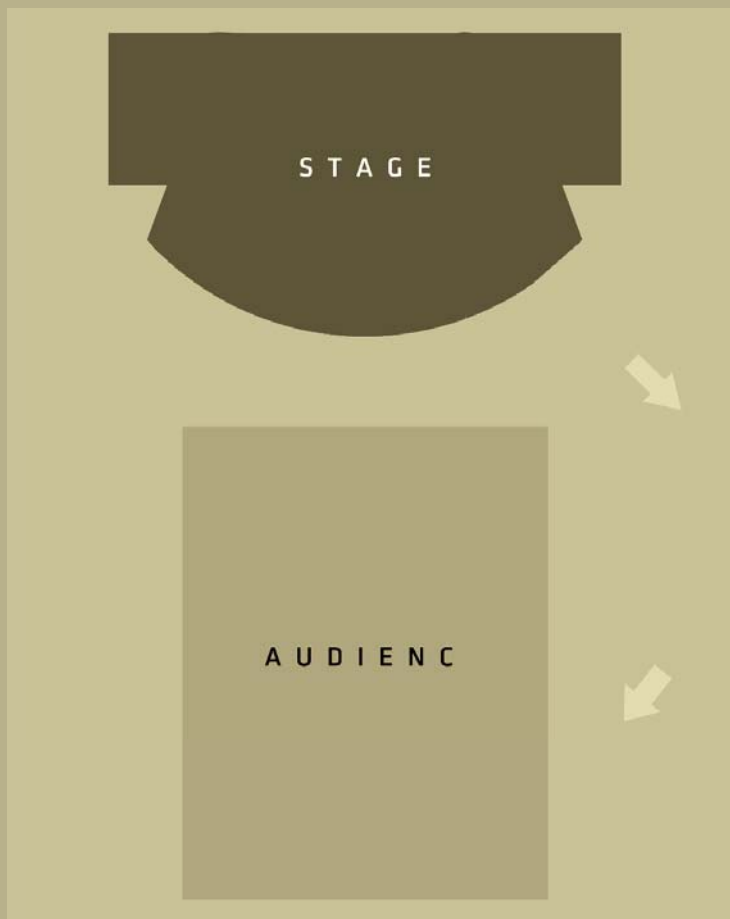

تالار مجتمع فرهنگی هنری غدیر دلیجان	
شهر / استان	دلیجان / مرکزی
سال تأسیس	۱۳۷۸
مالک و بهره‌بردار	اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی
وضعیت اجرای نمایش	فعال
کاربری تالار	چند منظوره
محل استقرار	داخل مجتمع، طبقه همکف
نشانی	میدان بسیج، خیابان جانباز، روبروی کمیته امداد امام خمینی
شماره تماس	با پیش‌شماره شهرستان ۰۸۶۴۴۲۲۴۷۴۴

فرهنگ جامع تمانناخانه‌های ایران

تالارهای نمایش استان مرکزی

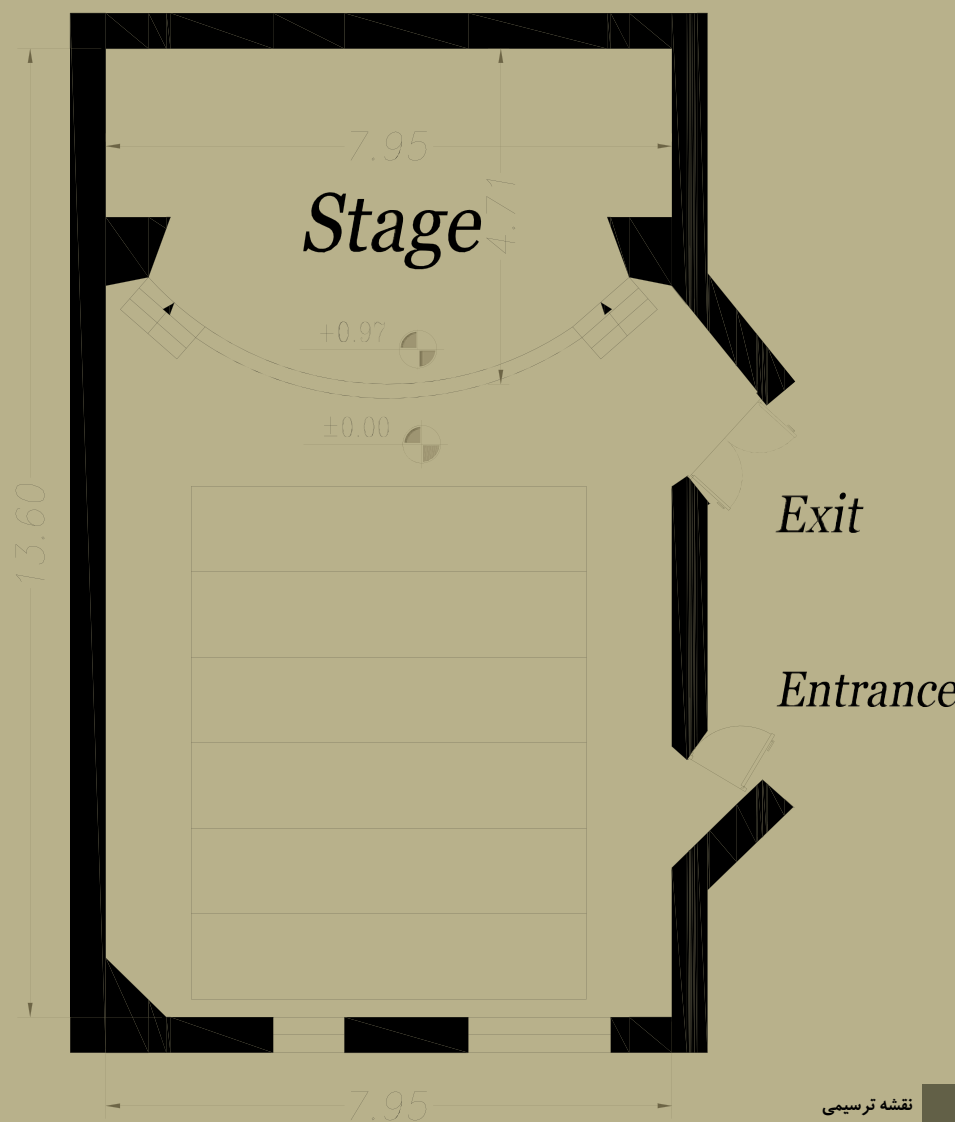

نقشه شماتیک

صحنه	
نوع صحنه	قاب عکسی
پوشش کف صحنه	موزاییک، موکت روی موزاییک
پوشش دیوارهای صحنه	سنگ و گچ
پرده	کناره رو، دستی، مخمل سبز
سالن تماشا	
پوشش دیوارها	پلکا
صندلی‌ها	صندلی ثابت ندارد و جایگاه تماشاگران بصورت چیدمانی است
پوشش کف	سنگ مرمر
اتاق فرمان	ندارد. از اتاق‌های مجتمع استفاده می‌شود
اتاق گریم	ندارد
تجهیزات آتش‌نشانی	کپسول آتش‌نشانی
گرمایش	شوفاژ
خنک کننده	کولر آبی
تجهیزات نور و صدا	
نور	۲ دستگاه اسپات، ۲ دستگاه ترنر ۶ کاسه‌ای
میز کنترل نور	دیمر ۴ خط
میز کنترل صدا	میکسر سیار استفاده می‌شود
فنی	تکنیسین نور و صدا ندارد. از اتاق فرمان به پشت صحنه آیفون ندارد. سیستم ارتباط صوتی اتاق فرمان با عوامل اجرایی روی صحنه برقرار نیست. تالار مجهز به پلکان فلزی است.

● توضیحات

مناسبترین مسیر انتقال دکور به صحنه از طریق دربهای ورودی سالن است. دوربین مدار بسته دارد. پروژکشن و پرده نمایش ندارد. سالن درون مجتمع واقع شده و واجد سالن انتظار است. از جمله امکانات رفاهی این مجموعه سرویس بهداشتی و آبسردکن است.

مشخصات سالن	
طول سرتاسری	۱۳٫۶
عرض سرتاسری	۷٫۹۵
عرض صحنه	۷٫۹۵
دهانه صحنه	۶٫۳۷
عمق صحنه	۴٫۷۱
ارتفاع صحنه (تا سقف)	۴٫۷۸
ارتفاع قابل دید صحنه	۴٫۷۸
ارتفاع سن	۰٫۹۷
ارتفاع سالن تماشا در جلو	۴٫۷۸
ارتفاع سالن تماشا در انتها	۴٫۲۰
تعداد پلکان سن	۳
تعداد پلکان کف سالن	۶
تعداد ردیف‌ها	۶
فاصله پلکان اول تا سن	۱٫۲
فاصله بین دو ردیف	۱
تعداد صندلی‌ها	۷۰
تعداد درب‌ها	۲
ابعاد درب ورودی	۰٫۸۶*۲٫۱
ابعاد درب خروجی	۱٫۳*۲
عرض راهروی کناری	۰٫۹۹

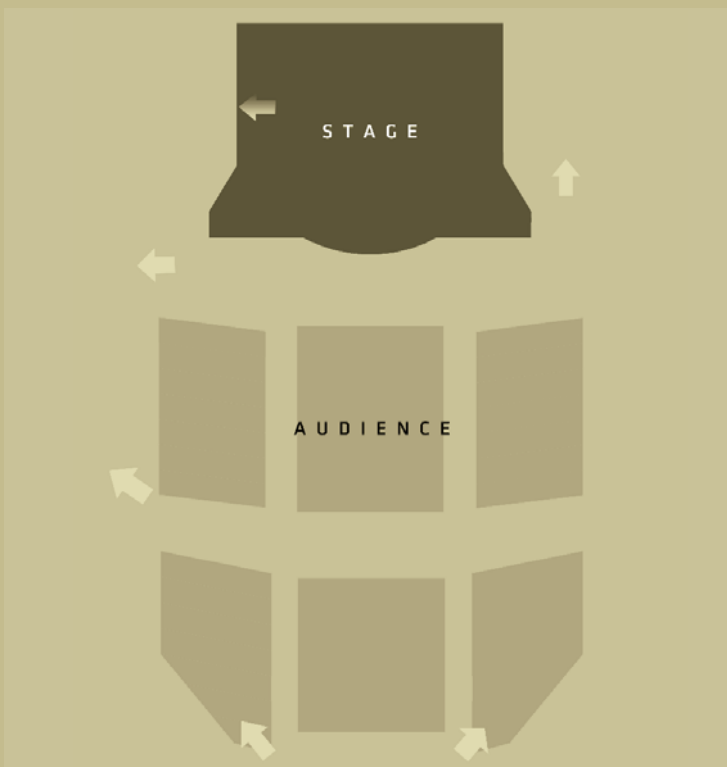

تالار سلمان ساوجی مجتمع فرهنگی هنری ساوه

ساوه / مرکزی	شهر / استان
۱۳۷۴	سال تأسیس
اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی	مالک و بهره‌بردار
فعال	وضعیت اجرای نمایش
چند منظوره	کاربری تالار
داخل مجتمع، طبقه همکف	محل استقرار
خیابان طالقانی، خیابان شهید عروجی، مجتمع فرهنگی هنری	نشانی
با پیش‌شماره شهرستان ۰۸۶۴۲۲۳۲۲۰	شماره تماس

نقشه شماتیک

صحنه	
نوع صحنه	قاب عکسی
پوشش کف صحنه	چوب
پوشش دیوارهای صحنه	چوب
پرده	کناره رو، مکانیزه، مخمل قرمز
سالن تماشا	
پوشش دیوارها	چوب
صندلی‌ها	شماره گذاری شده/ تاشو، فلزی با رویه مخمل قرمز
پوشش کف	پارکت پلاستیکی
اتاق فرمان	بالکن پشت جایگاه تماشا، مشرف به صحنه
اتاق گریم	زیرزمین
تجهیزات آتش‌نشانی	کپسول آتش‌نشانی
گرمایش	چیلر
خنک کننده	کولر گازی
تجهیزات نور و صدا	
نور	۴۵ پروژکتور که ۱۵ دستگاه آن سالم است، ۶ دستگاه آن اسپات است. رقص نور و فلشر، دو باکس نوری بالای طرفین ردیف اول
میز کنترل نور	دیمر دوین قدیمی ۲۴ خط
میز کنترل صدا	میکسر EURO POWER ۱۶ خط
فنی	متصدی نور و صدا آقای احد لاقانی آیفون از اتاق فرمان به پشت صحنه ندارد. سیستم ارتباط صوتی اتاق فرمان با عوامل اجرایی روی صحنه برقرار نیست. از بالای اتاق فرمان یک راه گریه رو به سقف صحنه و نورخان دارد.

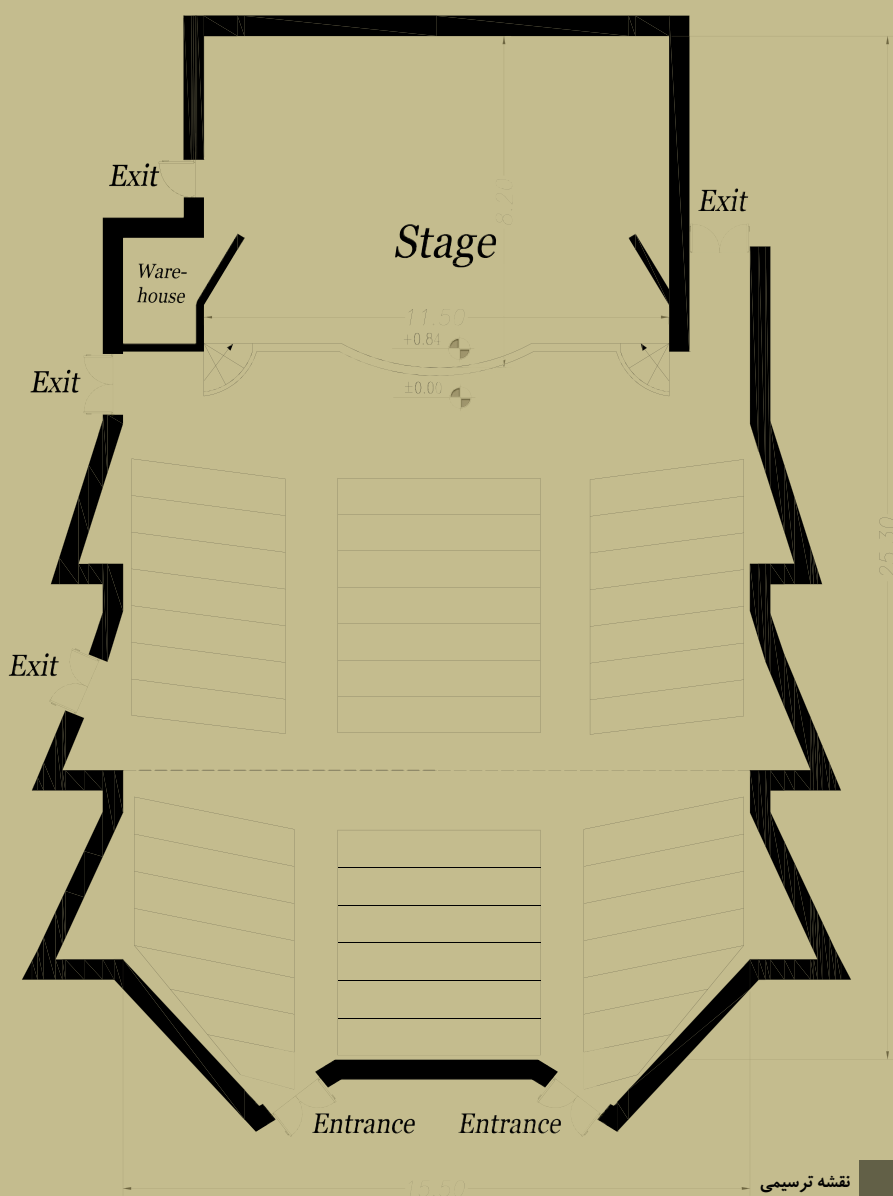
توضیحات

راهروی پشت صحنه برای ارتباط طرفین صحنه به صورت کاذب در پشت پرده اکران وجود دارد. مناسبترین مسیر انتقال دکور به صحنه از طریق دربهای ورودی سالن است. دوربین مدار بسته دارد. یک دستگاه پروژکشن سیار دارد. پرده نمایش در انتهای صحنه است و به هنگام لزوم بوسیله کنترل، جمع و یا باز می‌شود. یک دستگاه پروژکشن مربوط به بخش خصوصی هم در تالار وجود دارد. از آنجا که سالن درون مجتمع واقع شده واجد سالن انتظار است. از جمله امکانات رفاهی این مجموعه سرویس بهداشتی و آبسردکن است. در این مجموعه پلاتو شهید چمران هم برای اجرا واقع شده است. همچنین سالن شهید آوینی هم در این مجتمع برای تمرین وجود دارد که در اختیار گروه‌های هنری قرار می‌گیرد. لازم به ذکر است در میان تالارهای قاب‌عکسی استان مرکزی، تالار سلمان ساوجی پس از تالار هدایتی فرهنگسرای آیین اراک، از نظر ابعاد و کیفیت و بطور کلی مناسب برای اجرای تئاتر، حائز اهمیت است.

فرهنگ جامع تماشاخانه‌های ایران

تالارهای نمایش استان مرکزی

مشخصات سالن	
طول سرتاسری	۲۵,۳
عرض سرتاسری	۱۵,۵
عرض صحنه	۱۱,۵
دهانه صحنه	۱۱,۵
عمق صحنه	۸,۲
ارتفاع صحنه (تا سقف)	۶,۲
ارتفاع قابل دید صحنه	۶
ارتفاع سن	۰,۸۴
ارتفاع سالن تماشا در جلو	۶,۸۹
ارتفاع سالن تماشا در انتها	۳,۱۴
تعداد پلکان سن	۳
تعداد پلکان کف سالن	۱۴
تعداد ردیف‌ها	۱۴
فاصله ردیف اول تا سن	۳,۳
فاصله بین دو ردیف	۰,۸۴
تعداد صندلی‌ها	۸۹+۲۹۶ (بالکن)
تعداد درب‌ها	۵
ابعاد درب ورودی	۲,۱۵*۱,۶۷
عرض راهروی میانی	۱,۲۸

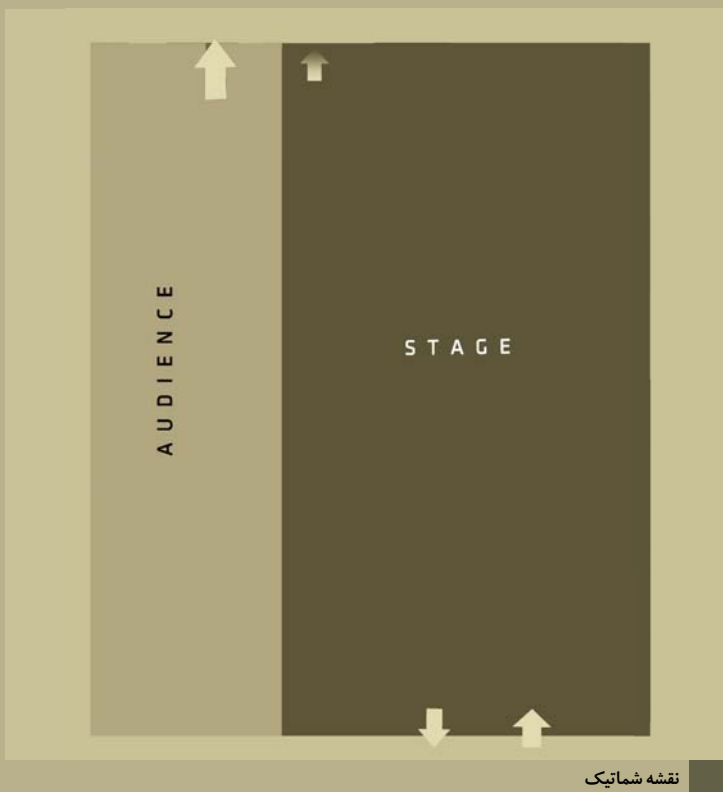
نقشه ترسیمی

پلاتو شهید چمران مجتمع فرهنگی هنری ساوه	
شهر / استان	ساوه / مرکزی
سال تأسیس	۱۳۹۴
مالک و بهره‌بردار	اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی
وضعیت اجرای نمایش	فعال
کاربری تالار	تک منظوره؛ تئاتر
محل استقرار	داخل مجتمع، طبقه همکف
نشانی	خیابان طالقانی، خیابان شهید عروجی، جنب تالار سلمان ساوجی
شماره تماس	با پیش‌شماره شهرستان ۰۸۶۴۲۲۳۳۲۲

صحنه	
نوع صحنه	بلک باکس
پوشش کف صحنه	کف پوش پلاستیک
پوشش دیوارهای صحنه	موکت مشکی روی یونولیت سه لایه
سالن تماشا	
صندلی‌ها	پلاتویی
اتاق فرمان	بالای اتاقهای گریم در حال ساخت
اتاق گریم	در حال ساخت
تجهیزات آتش‌نشانی	کپسول آتش‌نشانی
گرمایش	بخاری انرژی + کولر گازی و بخاری LG دو منظوره
تجهیزات نور و صدا	
نور	دستگاه نورافکن(تخت)، دستگاه اسپات، دستگاه ترنر، رقص نور، فلشر
میز کنترل نور	دیمر PSL ۲۴ خط
میز کنترل صدا	آمپلی فایر
فنی	متصدی/ تکنیسین نور و صدا آقای تقوی، آیفون از اتاق فرمان و سیستم ارتباط صوتی اتاق فرمان با عوامل اجرایی روی صحنه در حال ساخت است. تالار مجهز به یک دستگاه چهارپایه فلزی است.

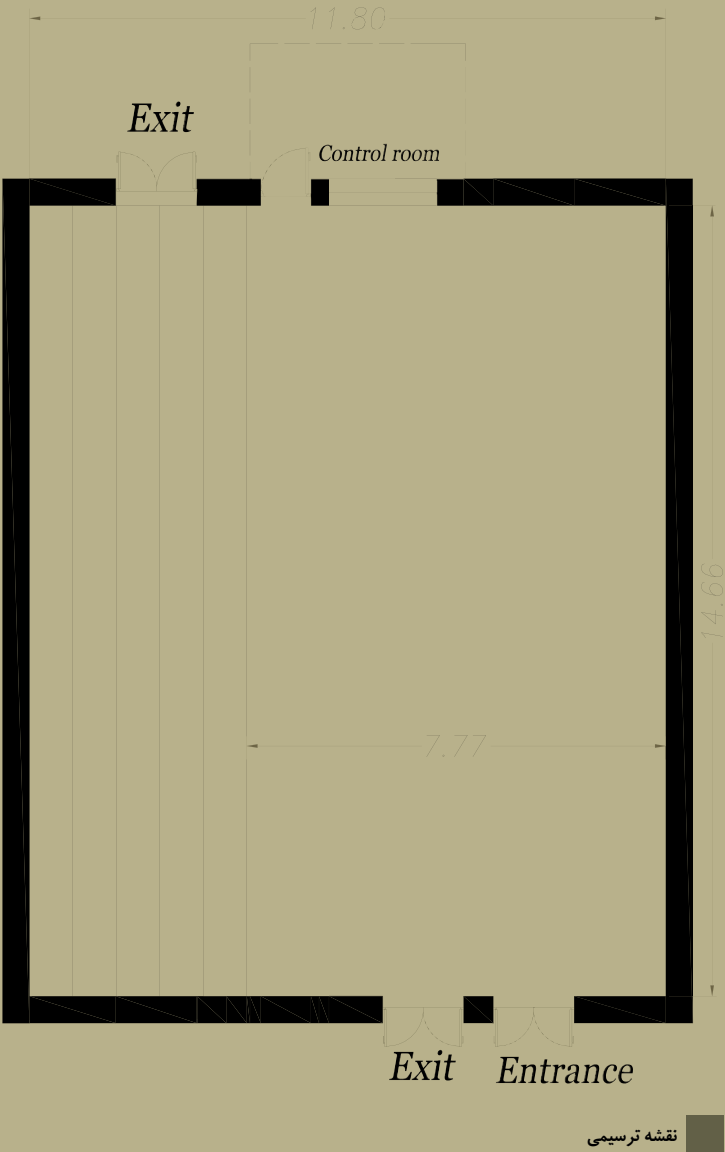

اتاق کنترل؛ در حال ساخت

توضیحات

فعلا مناسبترین مسیر انتقال دکور به صحنه از طریق دربهای ورودی سالن است. دوربین مدار بسته دارد. یک دستگاه پروژکشن سیار و پرده نمایش سیار بوسیله کنترل، به هنگام لزوم جمع و یا باز می‌شود. از جمله امکانات رفاهی این مجموعه سرویس بهداشتی و آبسردکن و سالن انتظار است که به صورت مشترک با تالار سلمان ساوجی استفاده می‌شود. درب دکور دارد که در حال حاضر صندلی‌های پلاتو مقابل آن قرار گرفته است. یک گیشه و سرویس بهداشتی داخل حیاط لازم است. این پلاتو توسط خیرین و به اهتمام آقای محمودی فر ساخته شده و از سوی اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی ساوه هم مورد حمایت واقع شده است.

فرهنگ جامع تماثناخانه‌های ایران
تالارهای نمایش استان مرکزی

مشخصات سالن	
۱۱.۸	طول سرتاسری
۱۴.۶۶	عرض سرتاسری
۷.۷۷	عمق صحنه
۵.۶۳	ارتفاع صحنه
۵	تعداد ردیف‌ها
۱۲۰	ظرفیت
۴	تعداد درها
۱.۹*۲	ابعاد درها

کنار پلاتو شهید چمران ساوه، یک سالن هم برای تمرین و کلاسهای آموزشی با نام شهید آوینی قرار دارد که ابعاد آن به این شرح است:

مشخصات سالن	
طول سرتاسری	۱۲
عرض سرتاسری	۱۰
عمق صحنه	۴,۳۲
ارتفاع صحنه (تا سقف)	۶,۲
ارتفاع قابل دید صحنه	۳/۵
تعداد صندلی‌ها	۹۲
تعداد درب‌ها	۲
ابعاد درب ورودی	۱,۷*۲,۱۲

فرهنگ جامع تماننا خانه های ایران

تالارهای نمایش استان مرکزی

با سپاس از همراهی

خداداد خدام، رئیس انجمن هنرهای نمایشی استان مرکزی و رضا یونس فرد مسئول انجمن هنرهای نمایشی اراک که تلاش و راهنمایی هایشان برای به ثمر رسیدن این پژوهش بی دریغ بود.

حسینی، معاون فرهنگسرای آینه اراک

حمیدرضا ده حقی، راهنمای تالار ستارگان اراک

محمودی فر، رئیس، و احد لاقانی راهنمای اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی ساوه

عباد کریمی هنرمند و خیر بازسازی تالار عباس اقبال آشتیانی در آشتیان

علیرضا نوروزی راهنمای تالار تفرش

عبدالرضا فتحی مسئول انجمن هنرهای نمایشی

و مجید بختیاری کارشناس امور هنری دلیجان

محمدجواد طاهری راهنمای تالار خمین

و مدیر کل و کارکنان ادارات فرهنگ و ارشاد استان مرکزی

تصاویر تکیه های تفرش از پایگاه های اینترنتی ذیل است:

«negahmedia.ir»، «tafresh1404.com»، «خبرگزاری ایرنا»، «پایگاه خبری تحلیلی

ندای تفرش» و «خبرگزاری فارس».